

"DRAUGAS"
SAVAITINIS LAIKRAŠTIS.
IŠEINAS KAS
ČETVERGAS
MIESTE
WILKES-BARRE, PENN'A.,
314 E. Market St.
KAINA METAMS:
Suvienytose Valstijose . . . \$2.00
In Kanada ir kitose šalyse . . . \$3.00
APSKELBIMŲ KAINOS ATSKY
Rankraščiams siūti atsiųsti:
REV. A. KAUPAS,
64 Church St., Pittston, Pa.
Pinigus siūti ir su visokiais reikalais reikia
kreiptis šiuo adresu:
"DRAUGAS",
314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

DRAUGAS

KATALIKU LAIKRAŠTIS.

Lithuanian Newspaper
"DRAUGAS",
(THE FRIEND)
Official Organ of the Lithuanian Roman
Catholic Alliance of America
PUBLISHED EVERY THURSDAY,
314 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.
SUBSCRIPTION RATES:
In United States . . . \$2.00
Canada and other Parts . . . \$3.00
Advertising Rates on Application.
All Communications and Money Orders
must be addressed to:
"DRAUGAS",
314 E. MARKET STREET,
Wilkes-Barre, Pa.

Organas Susivienijimo Lietuviu Rymo-Kataliku Amerikoje.

No. 18.

WILKES-BARRE, PA., 6 BALANDŽIO (APRIL) 1911 M.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21ST, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1897.

Metai III.

Verbu Nedelia.

Lekcija. — Fil. II, 5—11.

— Broliai: Tai savyje manykite, ką ir Kristuje Jezuje, kurs budamas Dievo paveikslu nepaskaitė išplėsimu, jog buvo lygus Dievui; bet patį save išnaikino, priėmęs tarno paveikslą, stojęs prilygintas žmonėms ir paveikslu rastas, kaip žmogus. Pats save nužemino, stojęs paklusniu iki mirčiai, o kryžiaus mirčiai. Todėl ir Dievas išauštinio jį ir dovanojo jam vardą, kurs yra augščiau už visus kitus vardus, idant Jėzaus varden prikauptų visoks kelias dangiškųjų, žemiškųjų ir po žeme esančiųjų, ir idant visoks liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbėje.

Evangelija. — Mat. XXI, 1—9.

— Anuomet kada Jėzus prisitartino prie Jeruzolimos ir atėjo į Biffag ties Alyvų kalnu, tad nusiumė du mokinius, sakdamas jiems: Eikite į miestelį kurs prieš jus yra, ir tuojau rasite asilę priristą ir asilaitį su ja; atrikite ir atveskite pas mane. O jei kas jums ką sakyty, tarkite: jog Viešpats jį reikalauja, ir tuojau anuos paleis. O vis tai stojosi, idant išsipildytų, kas yra pranašo pasakyta, kalbančio: Pasakykite Siono dukterei: štai eina ten tavo karaliaus, romus, sėdįs ant asilės ir asilaitio, pajungamosios vaiko. Nuėję tad mokiniai, padarė, kaip jiems įsakė Jėzus. Ir atvedė asilę ir asilaitį; ir uždėjo ant jų savo rubus ir užsodino jį ant anų. O labai didelė minia klojo savo rubus ant kelio, o kiti kiirto šakas nuo medžių ir klojo ant kelio. O minios, kurios pirma ėjo ir kurios sekė paskui, šaukė, kalbėdamos: Hozana Dovi-do sunui; pagirtas, kurs ateina Viešpaties vardu, Hozana ant augštybių.

DIDŽIOJI SAVAITĖ.

Bažnyčia, Didžiojoje Savaitėje, ragina tikinčiuosius atsitraukti, kiek galint, nuo svietiškojo sumišimo, o apmąstinti kančią ir mirtį mūsų Išganytojo. Šventraštis mini, kad, mirus Jėzui ant kryžiaus, aptemė visa žemė: saulė atsisakė duoti pasauliui savo šviesą. Dievotas krikščionis, tose kančios Jėzaus atminimo dienos, atjaunčia taip-pat nuliudimą ir kaip aptemimą savo širdyje.

Iškilmingos ir liudnos apeigos bažnyčiose sujungtos ir perima žmonių sielas

atgaila už nusidėjimus ir jie, sutrinime širdies, klaupe prie kryžiaus, atiduoda garbę svieto Atpirkėjui. Te čia, neveizint į tą tamsumą, nuliudimą ir skausmą, kurį jaučiame dalyvaudami Didžiosios Savaitės apeigoje, atrandame kelias valandų džiaugsmo lankydam, nuo Didžiojo Ketvergų iki Didžiosios Subatės, Viešpatį Jėzų Švenčiausiam Sakramente, kur Tikėjimas ir Meilė apsiaučia jį daugybę gėlių ir šviesos. Šimtai tūkstančių senų ir jaunų, turčių ir pavargėlių, mokyty ir nemokyty, teisių ir nusidėjusių, eina atiduoti bažnyčiose garbę Viešpačiui Švč. Sakramente. Visi, kaip šeiminys nariai, susirenka prie savo Dievo ir Karaliaus, išreiškia savo gailę už nusidėjimus, kuriais jo įsakymus laužė ir prisizada, su Jo malonės pagalba ir pastiprinti Jo Kunu ir Krauju, vertai priimtoje Komunijoje, daugiau jau niekad Jo neužrūstinti. Istikro, Jėzus Švč. Sakramente yra mūsų Dievu savo dievybėje ir mūsų broliu savo žmogybėje. Tą mes atjauniname ypatingai Didžiojoje Savaitėje ir mūsų tikėjimas atgema ir atsinaujina.

Bet, ai, kaip daug atsiran da tokių, kurie paniekina Viešpaties meilę, neatidengia Jam savo širdies atgailoje, bet palieka ją nusidėjime ir atiduoda šėtonui. Didžiojoje Savaitėje atsiran da išganingiausios mintys ir kilniausi pasirizimai įvyksta: yra tai atgailos ir pasitaikymo laikas. Mes visi nusidėjome prieš Dievą ir visi privalome mėtavonę daryti. Tą savo reikalą geriausiai atjauniam Didžiojoje Savaitėje ir toje savaitėje galime artinties prie savo užrūstintojo Viešpaties su didžiausia atleidimo vilčia.

Pasinaudokime tad proga, kurią mums šis Gavėnios laikas suteikia, gailingai išpažinėti apvalykim savo sąžinę, kad su Kristumi numirė nuodėmėi ir svietui, su Juomi, per malonę, galėtumėm prisikelti į naują ir tobulą gyvenimą.

Katalikiškos Žinios.

Katalikų mokyklos Suv. Valst.

Katalikiškų mokyklų Suv. Valstijoje vertybė siekia 125 milijonų dolerių. Viso yra 4,972 parapijinio mokykli, kuriose mokinas 1,237,250 vaikų. Jei pridėsim čion našlaičius ir kitokių įstaigų mokinius, tai rasime, jog Suv. Valst. viso 1,482,699 vaikai eina mokslus katalikiškoje dvasioje.

Mokyklas užlaiko žmonės savo aukomis, nes valdžia neduoda nieko katalikų mokslo įstaigoms.

Connaught'o Kunigaikštis giria jezuitus.

Neseniai budamas Pietų Afrikoje, Connaught'o kunigaikštis ir karaliaus Jurgio V dėdė padėjo kampaui akmenį naujai jezuitų kolegijai Bulawayo'je. Prie progos kunigaikštis paminėjo apie jezuitų nuopelnus civilizacijai.

Naujos Misiijos.

Baltieji Tėvai atidarė savo namus Quebec'e, Kanadoje. Jauni vyrukai, turinti pašaukimą į kunigus ir prie misijonierių darbo, yra kviečiami eiti pas Baltuosius Tėvus. Dabar Kanadoje randa si tik keturi šimtai tų misijonierių, o netikėlių atvertimui 20 milijonų.

Katalikas vadovaus apvalnikavimo ceremonijose. Norfolk'o kunigaikštis yra pavaldėtinis Anglijos maršalka. Todėl ateisiančiose ceremonijose karaliaus Jurgio V bus maršalka. Norfolk'o kunigaikštis yra vienas karščiausiuoju katalikų Anglijoje.

Anglijos Dvasiškija.

Naujas "Directorium" parodo, jog Anglijoje, Škotijoje ir Valijoje yra 4,302 katalikų dvasiškių, t. y. 64 daugiau, nekaip pernai. Iš jų 1,544 arba daugiau, kaip trečdalis yra vienuoliai.

Koplyčia ant ratų Anglijoje.

Kun. Herbertas Vaughan įvedė Anglijoje vagoną-koplytėlę. Važinėti su juo po visą kraštą ir darys misijas. Tokios koplytėlės Amerikoje padarė daug gero.

D-ras Krogh-Tonning numirė.

Vasario 19 numirė Norvegijoje garsus atsivertėlis katalikų tikėjimą d-ras Krogh-Tonning. Gimė jį 1842 m. ir 1867 m. baigė liutnerišką teologiją. Jis parašė keletą knygų ir nuo akademijos gavo teologijos doktoratą. Buvo ilgas metus vienos didžiausių ir svarbiausių parapijų pastoriu Christianijoje. Čia jis parašė savo svarbiausią veikalą: "Krikščionių Dogmatika." Beskaitydamos Bažnyčios Tėvų gyvenimus, taip-pat naujesnių teologų — kaip antai Newmano — veikalus, jisai pradėjo jausti simpatiją prie katalikybės. Galop jis pamatė, jog jau nebegali būti liuteronu ir 13 birželio 1900 m. atvirai priėmė katalikų tikybą. Tas žingsnis įvedė jį į didžiulį ir šviesų gyvenimą jam kuodaugiausiai visokių nesmagumų. Poetas Bjornson pasakė apie Tonningą,

kad tai retas atsitikimas, kad žmogus pašvęstų tiek daug, kad tik paklausus sąžinės balso.

Tonning'o laidotuvės buvo vienos didžiausių ir iškilmingiausių Christianijoje. Protestonų laikraščiai nerado tiesiok žodžių pagyrimui vyro, kursai išsižadėjo visko dėl savo sąžinės.

Forest City turi naują kleboną.

Jo Malonybė vyskupas Hoban paskyrė klebonu šv. Antano parapijos Forest City, Pa., kun. Adamą Lopatą, ligšiol klebonavusį lenkams Austin Heights, netoli nuo Scranton'o.

Shenandoah keturiasdešimtė.

Kovo 26—28 Shenandoah šv. Jurgio bažnyčioje atsilioko keturiasdešimt valandų atlaidai. Atvyko pats dekonas Masson ir užbaigoje pasakė ilgoką pamokslą, ragindamas žmones būti paklusniais bažnyčios įstatymams katalikais. Laikydamas vienoje rankoje monstranciją su švenčiausiuoju, prisiekdino susirinkusius, kad daugiau nekels bereikalingų maištų.

Numirė kunigas.

Dalton, Mass., mažame miestelyje pasimirė senelis, kun. D. T. Quinn, išbuvęs ten 30 metų. Mirė 23 kovo iš priežasties vidurių ligos ir pagavimo šalčio. Mirtis buvo uma: eidamas į maldą kambary parpuolė tarp durių ir atidavė Dievui sielą. Laidotuvės atsibuvo 27-tą su didele iškilme. Buvo vyskupas iš Springfield'o ir kunigų didelis skaičius, kiek akimi užmetęs suskaičiau aštuonias dešimtis tris, bet be abejonės buvo į šimtą. Prisirinko šep visokių žmonių ir draugijų kad net netilpo į bažnyčią: vyskupas laikė mišias. Po mišių lydėjo į vietines kapines. Gaudu darėsi, kada nešant kuną iš bažnyčios, varpai ėmė gauti taipgi ir protestoniškoje bažnyčioje "First Congregational Church". Varpams ritariant, net protestonai atsivertė su geru žmogum. Nabašnikas mylėjo visus lygiai, net ir protestonus. Suorganizavo keletą Blaivinikų draugijų ir kitokių, dėlto ir buvo visų mylimas. Mirė 63 metų amžyje. Gimė Airijoje, mokslojo Worcester, Mass. Tegul jam buna lengva amžinoje tėviškoje!

Seinai. Jo Ekselencija Seinų Vyskupas 5 kovo šių 1911 m. suteikė mažesniuosius šventinimus šiemis vietinėms Seminarijos auklėtinams: Kazimieriui Bičkuskui, Vytautui Balkevičiui, Julijonui Losievskui, Petriui Balasevičiui ir Antanui Spie

wak. Tą pačią dieną įšventė ir subdijakonus: Klemensą Marcinai, Kazimierą Gronwald, Stanislovą Dąbrowski ir Boleslovą Kostro. 11 kovo visi minėtieji subdijakonai išvesta dijakonuosna.

Kun. Apolinaras Wojsz, Lomžos vikaras, paskirtas klebonu į Lipnikus.

Kaunas. 23 vasario Kauno apskričio teismas teisė Kauno Karmelitų bažnyčios kamendorių kun. Lumbį, kaltinamą užtai, kad priėmė katalikų tikėjimą nepilnametę stačiatikę. Mat nėsant metrikos, kunigo pasitiktai liudytojų parodymais, kad ji pilnametė, priimta ją į katalikus ir duota šliubas, nors jai dar truko arti dviejų mėnesių ligi pilnų metų. Teismas nutiesė kun. Lumbį ant trijų mėnesių atstatyti nuo vietos ir užmokėti 25 rublius štropos.

Kaunas. Kunigų permamos. Kun. Bakučionis, Pajurio fil., paskirtas į Plungės atitriją. Kun. Naikauskas, Švėkšnos kam., paskirtas į Pajurio filiją (Žvingių par.), kun. Mankauskas, Imbrodų filialistas, paskirtas klebonu į Zarierzą. Perkelti kam.: kun. Bielskas iš Laukuvos į Pavandenį, kun. Janušas iš Povandenio į Laukuvą. Kun. Turlai iš Vadoklių į Betygalą.

Kaunas. J. M. Žemaičių vyskupas Cirtautas sveikatos pataisymui išvažiavo 28 vasario ant trijų mėnesių užsienin, išpradžios į Arko, paskui į Karlsbadą. Su vyskupu drauge važiuoja Šid-lavo klebonas kun. Jurgaitis. Vyskupystės valdytoju paliekamas pralotas Kerpauškas.

Iš Lietuvos.

Upyna (Resėinių ap.).

Pas mus išvyستė užsienin pasiekė, turbūt, jau augščiaušį savo laipsnį. Beveik nebėra tokių namų, iš kurių kas-nors nebūtų nukeliavęs Amerikon; o randasi ir tokių šeimynų, kurios ištisos jau persikėlė Amerikon. Eina kas tik gali. Dagi tėvai našliai eina, nesigailėdami palikti ant svetimų rankų savo kūdikių! Nejma tik maži vaikai ir ligoti. Augant vaikams, jų gimdytojai nepagalvoja, kaip apšvietus savo vaikus, pripratinus prie darbo, pramokinus kokio amato, ne! jie tik ir kala jų galvutėn, kad paaugę išeis Amerikon, užsidirbs daug pinigų, ištaisys puikius dražius ir grįš namon po nait. Ir jokie tame dalyke perspėjimai iš šalies negelbs. Nebent pati Amerika sa-

vo varžančiais iševystę istais ateitų mums pagalbon. Atsitinka, kad vienas-kitas "amerikonas" ir grįžta; bet kas iš to, kad jie, lyg tie paukščiai rudens laike, turi pakelę sparnus, kad ir vėl skristi atgal — svetur? Yra čia tokių, kurie net iš trijų atvėjų lankėsi Amerikoje: pareis, pagyvęs keletą mėnesių ir vėl kiutina atgal. Nupranta jie nuo savo tėvynės ir nebesiriša prie jos. Dėl tos priežasties mūsų ukininkai jau trūksta darbininkų. Esamuosius ir vienus pamašdytus darbininkus, kiti ūkininkai vilioja sau, pakeldami jiems nors vienu rubliu algą. Ir tokiu neprotingu savo elgimusi, tokiomis varžytinėmis; patįs ukininkai baigia gadiuti užsilikusius nuo Amerikos darbininkus. O kiek žemės lieka neišdirbtos!

Marijampolė. Ūkio parodos komitetas susirinkime kovo 1 d. nutarė taisyti parodą per Mykolines 25, 29, 30 rugsėjo ir spalio 1 d. (per 4 dienas), nuo ko nusiumtė tinkamas valdžiai popieras.

Marijampolė. 30 d. kovo (sen. kal.) Taikos Teisėjų suvažiavimo rūmuose bus šios licitacijos nejudinamų turty:

1, Jono Brilvico, Padvariškių sodž., Kaupiškio val., Vilkaviškio ap., 4 margai žemės su trobomis; prasi-dės nuo 400 rub.

2, Vinco Baltramoničio dalis: pusė gyvenimo Čyč-kių sod., Alvito valsč., Vilkaviškio apsk., 15 margų su trobomis (parsiduos gi tik-tai pusė, nes kita pusė ne jo, bet pačios) su ordinarija ir skola į kasą 107 rub. 52 kap., prasi-dės nuo 400 rub.

Panemunė (Naumiesčio ap.). 18 vasario (n. st.) š. m. Panemunės kapinyne palaidota a. a. Antanas Jablonskis, Panemunės dvoro degtinvarės užvaizda. A. a. Antanas Jablonskis gimė Rygiškių kaime 1867 m. Rygiškių kaimas yra Griškabūdžio parapijos, Naumiesčio apskričio. Nabašnikas buvo tikras brolis plačiai visiems lietuviams žinomojo Rygiškių Jono, garsaus filologo.

A. a. Antanas visuomet stengėsi kelti Lietuvos vardą ir platinti apvietimą. Jisai daug prisidėjo prie Panemunės "Žib." dr. skyriaus ir ligi mirsiant buvo jos sekretorium. Žiburininkai sužinoję apie savo mylimojo ir gerbiamojo sekretoriaus mirtį, suskubo jam suteikti paskutinį patarnavimą ir ant jo grabo padėjo žalią vainiką su parašu: "Žiburio" Draugija savo sekretoriui.

A. a. Antanas vėl mėtė gerokai aplenkęs, bet

pasirūpino ją pakreipti savo pusėn, o vaikelius augino tautiškoje dvasioje.

Tursučiai (Marijam. ap.). Kovo 1 dieną buvo čia laidotuvės Elenos Vosyliutės. Nors nabašnikė buvo jaunutukė (pradinę mokyklą telankanti) mergaitė, nors svečių nevaisinta svaiginančiais gerimais, beveik visi didelio Tursučių kaimo gyventojai dalyvavo laidotuvėse. Pažymėtina ir visų sektina yra to kaimo vienybė ir gražus apsiėjimas, kaip suaugusiųjų taip ir jaunimo.

"Šaltinis".

Vilnius. Liet. Dailės Paroda šiemet žada būti daivaiesnė ir didesnė, negu pernai. Tik vienas d-ras Staugaitis atsiuntė apie 360 įvairių žmonių daiktų iš Šakių — Naumiesčio apilinkės. — "Vilties" antruoju redaktorium vieton kun. Tumo bus buv. Vabalninko kamendorius kun. Kemešis.

Kruonis (Trakų pav.). Pereitais metais kirmėlės buvo išėdę daug valdžios miško. Valdžia pardavė mišką pirkliams — žydams. Kaina buvo augšta, delenkos didelės, ir vietiniams gyventojam nieko neteko. Pardavė išviso 38 deš. Tikėjomies pasipelnęti ir bekirsdami medžius, bet pasitaikė gražus oras puikus kelias... ir bežiurint viskas buvo iškirsta ir išvežta.

Kursėnai (Šiaulių pav.). — Vasario 6 d. čia buvo lietuviškas vakaras. Šiaulių "Varpo" artistai vaidino "Inteligentus" vaidinamas pasiekė gerai. Be to choras vidutiniškai padainavo keletą tautiškių dainų; visiems labai patiko kanklių skambinimas. Vakaras buvo taisydas elgėtnamio naudai. Labai gerai kad vaidinimas prasidėjo 6 v.

Vyžuonai (Ukm. pav.). Pereitą rudenį mūsų ukininkai nutarė išsiskirstyti vienasėdžiūsna. Nutarimas patvirtintas.

Mūsų ukininkai palieka neužganėdinti tuomi, jog iš karto "Žemės tvarkomoji komisija" buvo pažadėjusi duoti piniginę pagalbą skirs tinantiems vienasėdžiūsna ir dabar žada atsakyti. Kai kurie prašė, bet negavo.

Kruonis (Trakų pav.). Ir mūsų apilinkėje gyventojai suprato vienasėdžių naudingumą. Padavė prašymus, kad nori išsikelti vienasėdžiūsna šitie sodžiai: Dijo-kiškis, Norkunai, Gintiškiai. Norinėjų išsikelti yra ir daugiau. Lig šiam laikui išsikėlė tik tai Kruonių miestelis ir Sekonių sodžius. Pastarasis jau baigia statyti ir trobas.

ir dabartinį gyvenimą. Labai gražiai nurodė ir pagyrė katalikiškas organizacijas, ragindamas visus lietuvius prisijungti prie gerų draugijų. Į prakalbą prisirinko svieto pilna salė. Visi linksmi vakarą perleido, dėkavodami kalbėtojų gausinų rankų plojimu. Kad ir daugiau būtų tokių vakarėlių!

Kuopos Komitetas.

BAYONNE, N. J.

Kovo 30-tą dieną vietinė 60-ta kuopa S. L. R. K. A. parengė tautiškai politikišką prakalbą. Susirinko gana didokas būrelis moterų, merginų ir vyrų pasiklausyti, ką svetimtaučiai lietuviškose prakalbose kalbės. Nes apgarsinimuose apart kitų kalbėtojų buvo paduota du anglų, kuriuodu Bayonne visiems gerai žinomu.

Prakalbos buvo gana užimančios, patiko visiems. Salėje užsilaukė ramiai, kas pas lietuvių nepaprasta. Pranekevičius, paaiškinęs susirinkimo tikslą, paprašė kalbėti vietinį kleboną kun. M. Šedvydį, kuris paaiškino naudą prigulėjimo prie organizacijos, taipgi ragino prisirašyti prie S. L. R. K. A. 60-tos kuopos ir knygyno. Antras kalbėtojas p. K. Krušinskas, centrališkas raštininkas S. L. R. K. A., puikiai ir aiškiai apsakė galybę Lietuvos laikuose viešpatavimo D. Kunigaikščio Gedemino, taipgi D. K. Vytauto, Lietuvos puolimą susigiminiavus Jagelai su lenkų karaliene Jadviga, taipgi šiandieninius santykius lietuvių, ypatingai rytiečių su lenkais. Ant galo paaiškino stovį S. L. R. K. A. ir apie naudą prigulėjimo diems ir mažiems.

H. Mara, Bayonne's teisėjas, anglas, savo kalboje nurodinėjo reikalingumą ateiviams pasilikti šios šalies piliečiais, jeigu kuris apsigyvena čionai Amerikoje ilgesniam laikui.

M. Cronin, airis, vadas demokratiškos partijos Bayonne apilinkės, nurodinėjo reikalingumą apšvietos, kurią čionai Amerikoje gyvenant galima lengviau pasiekti, pavyzdžiui, kad ir vakarinėse mokyklose galima puikiai prasilavinti, kas prie to turi norą. Toliau vėlino visiems ateiviams dar neturintiems pilietiško popierio skubinties kuogreičiausiai tuo pasirūpinti, nes toliau bus daug sunkiau pastoti Suvienytų Valstijų piliečių, o kas nenori likties piliečių, sako, tokius ateivius reikėtų išvyti iš Amerikos, nes jie yra vien-tik išnaudotojai šios šalies.

Pasibaigus kalboms pirmininkas J. Pranekevičius padėjo kalbėtojams taipgi publikai, už gražų užsilaukimą. Dar galop paragino moteris ir merginas skaitlin draugijos, tik neseniai susitvėrusios.

Bayoniškiai darbuojasi tarpe savųjų, kad koki nors būdu padauginis skaitlių sąnarių, nes tada būtų lengviau užlaikyti savo rengiamą knygyną, kuriam pradžią jau pradėta. Surinkta keletas centų, už kuriuos parsitraukta iš Lietuvos sekančios laikraščiai: "Šaltinis", "Viltis", "Vienybė", taipgi užsakyta "Draugija" ir "Lietuvaitė". Tik

visa nelaimė Bayonnės lietuviams, kad neturi savo svetainės, nėra kur susirinkti; svetur neparanku.

Bayoniškis.

NEW HAVEN, CONN.

Norint šis miestas skaitosi didžiausiu Connecticut valstijoje, vienok iš lietuviško pudymo mažai kuo galima pasigirti. Norint skaitoma, jog lietuvių gal buti apie 12—15 šimtų asmenų, vienok kadangi miestas nemažas ir lietuviai išsisklaidę po visus kraštus, tad ir skaitling sunku sužinoti. Randasi čia keletas pašelpinių dr-jų ir kuopų ir jau pora metų kaip susitvėrė parapija. Išpradžių labai žmonės simpatizavo ir aukėjo, bet kad kunigo nėra, tai ir vėl apsisistojo. Pastaruoju metu pribuvo į šią dieceziją kun. Pankauskas iš Forest City, Pa., ir apsisistojo Waterbury, Conn., pas kun. Saurusaitį. Pajutę New Haven'iečiai, norėjo gauti pas save, buvo kelis kartus pas vyskupą, bet vėl tu — vyskupas paskyrė į Bridgeport, Conn., nes ten lietuviai turi bažnyčią tik kunigo neturėjo. Ansonios lietuviai, taipgi nori gauti kunigą, nes jie jau lota ant bažnyčios turi išmokėję. Ma tomiai Naujoje Anglijoje truksta lietuviškų kunigų.

Lenkai šiame mieste gana gerai darbuojasi santaikoje. Pavyzdin: Į kelis metus išmokėjo bažnyčios paskolą apie 40 tūkstančių, dabar pirkto kitoje vietoje didelį plotą žemės, bažnyčiai, klebonijai ir mokyklai; taipgi kitur pirkto plotą žemės svetainei. Pas mus, lietuvius, tai vis lyg ir atbulai, — jei vieni ką sumano, norint ir geriausią daiktą, tai kiti priešingi ir taip nei vieno nei kito daikto nuosekliai nenuveikia.

Svetimtaučiai apie lietuvius mažai ką težino — daugiausiai vadina "poliakais". Jeigu kartais teismas buna kokio lietuvių, tai dienraščiuose įveda, kad "Lithuanian", ale dažnai ir tén lenkais krikštija; na, ale iš kur gali ir žinoti? Lietuviai čia jei parengia prakalbą, baliu, tai ir viskas! Butų mažiau matyti, kad dr-jos užkviestų Seimą, bent katro Susivienijimo, ateinanties metams, o tuomi ne mažai pakeltų savo vardą. Miestas gana švarus. Namus, vie nus po kitų, vis stato naujausios mados. Taipgi yra projektas statyti naują paštą už \$800.000.00, taipgi naują stotį nemažiau 1 milijono dolerių (\$1.000.000.00), išvest tunelius po žeme ir t.t. Miesto naują knygyną jau užbaigę statę ir žada atidaryti nuo 1-mo balandžio.

Į keliatą metų New Haven, bus gana puikus miestas, pasipuošęs naujos mados plunksnomis. Reikėtų tik lietuviams, pasilaikyti vienybės ir koki nors darbą pradėjus bendrai dirbti.

J. F. Kazlauskas.

SHENANDOAH, PA.

Ketvirtame Sekmadienyje gavėnoms, t. y. 26, 27—28 kovo šv. Jurgio lietuviškoje bažnyčioje buvo 40-ties valandų atilaidai. Dvasiškon pagalbon vietiniui klebonui pribuvo sekančios kuniagai: S. Pautienius ir jo vi-

karas M. Durickas iš Mahanoy City, Pa., J. V. Kudirka iš Kingston, Pa., G. Inčiura iš Wanamie, Pa., C. Polijanskas, J. Servetka, Olesinskas ir du vietiniai lenku: kun. T. Grembovski ir kun. L. Stachovicz. Išpažintį atliko didė daugybė svietelio.

Pamokslus sakė šie kunigai: Pautienius, Durickas, Polijanskas, Kudirka, Inčiura ir pralotas Masson, atsiųstas vyskupo; jis prašė ir aiškino, kad pamestų žmonės vaidus ir ergelius, parapijoj pradėtus, kurie jau traukiasi ilgokas laikas ant naujos pačių parapijiečių.

Shenadorietis.

PITTSFIELD, MASS.

Darbai pas mus sumažėjo. Dirbame po keturias dienas; yra viltis, kad netrukus darbai pasitaisys. Per gavėnę žmoneliai užsilaikė ramiau, bet kaikiurie su degatine vis nenori atsiveikint.

Balandžio 3 d. lankėsi pas mus kun. J. Jakaitis klausyti velykinės išpažinties

J. J.

Iš Visur.

RUSIJA.

Kynai pristojo ant visų Rusijos reikalavimų. Todėl karės nebus. Mongolija, tokiu būdu, pasilik Rusijos įtekmeje ir arbatos monopolis, kurs taip rūpėjo Rusijos pirkliams, bus sugriautas.

AUSTRIJA.

Austrija susimanė padidinti savo laivyną. Pareikalauta nuo reichsrath'o 105 mil. dolerių tam tikslui ir dar pasakyta, kad to neužteks. Paaiškinta, kad Austrija niekaip negalinti užsilikti užpakalyje kitų valstijų. Čekai pakėlė tokią trukmą ir tokią netvarką parlamentu, kad parlamentas tapo paleistas. Netrukus bus apskelbti nauji rinkimai.

MEKSIKO.

Kilo gandas, jog netrukus pasidarys didelės atmainos. Senas kabinetas tapo paleistas ir paskirtas naujas. Iš senų ministerių pasiliko tik vienas Jose Yves Limantour, kursai ir padarysias visas reformas. Užsienių dalykų ministeriu pasiliko buvusis ambasadorius Washington la Barra. Neseniai Limantour turėjo ilgesnį pašnekėsį San Antonio su seniu Madero, maištininku vado Francisco Y. Madero tėvu. Už mėnesio žadanti įvykti santaika. Sugrįžus romybei Diaz atsiskyrėsi ir busią nauji rinkimai prezidento. Tokiu būdu įvyksiančios jau seniai pagėdaujamos atmainos.

ISPANIJA.

Canalejas'o kabinetas atsisakė. Ministeriai nesutiko tarp savęs dviejuose dalykuose: kaip numalšinus sukelto išnaudojo agitacijas dėl leifer'o nužudymo ir kaip sustabdžius priešvalstybinius kurstymus kare-

vių tarpe. Nuomonės buvo taip priešingos viena kitai, kad kabinetui nepasilik niekas kit, kaip atsisakyti nuo vietos ir palikti kitiems išrišimą tų opių klausimų.

Canalejas užstojo po Moret'ai. Moret'o kabinetas jo per daug uostyties su respublikiniais ir revoliucionistais. Kad įtikus radikals, Canalejas pradėjo kabinties prie bažnyčios. Jisai tai pertraukė susisėjimus su Vatikanu ir buvo bebandas uždėti naujus paučius ant vienuolyno, tačiau pats buvo priverstas atsitraukti nuo scenos.

Spėjama, kad Canalejas'o įpėdiniu bus žiaurus generalas ir dar žiauresnis katalikų bažnyčios neprietelis Weyler.

JAPONIJA.

Ciecorius Mitsuhuto pasiuntė prezidentui Taftui ilgą telegramą, kuriame išreiškė geriausius linkėjimus Suv. Valstijoms ir papėikimą bepaminėms paskalomis apie karę. Tokiu būdu kalbos apie pavojų iš Japonijos pusės tapo nutildytos.

VOKIETIJA.

Kancelieris Bethmann-Hollweg apreiškė reichstage, jog apie sumažinimą apsiginklavinimų ir įvedimą trečiųjų teismo nei kalbos negali būti kol žmonės bus žmonėmis. Stipresni vis slogis silpnėsniuosis, ir jeigu stipresnysis apsilėis, tai tuo jau atsiras už jį stipresnis, kurs pradės jį spauti. Todėl ir vokiečiai negali nusiūti ginklavės, nes apsiginklavinimas tai geriausias romybės užtikrinimas.

Naujienos iš Amerikos.

Teisėjas prieš teismą.

Toledo, Ohio. Mykolas Donnelly, apskrities teisėjas paviete Henry, tapo pripažintas kaltu visokių apgavysčių, papildytų kuomet jis buvo prezidentu kompanijos Ohio German Insurance Co. Nors teisėjų nusprendimas dar nepagarsintas, tačiau visi žino, kad Donnelly laukia sunki bausmė — keliolika metų kalėjimo.

Juokdarys teisėju.

Indianapolis, Ind. Garbus Amerikos humoristas George Ade tapo išrinktas prisiekusiuoju sudžia. Juokdarys krečia sau šposus iš to urėdo, kad net jo draugai — teisėjai už sūnų tur laikytis juokdamies. Nei aštoriausias sudžia negali rimtume ištrivoti. Gavęs du dolerius už dieną, Ade pasigyrė pirmą syk uždirbęs pinigų taip lengvai. Tą uždarbį tuoj atidavė vaikams, kad nusipirktų boles ir linksmi žaislų už jo sveikatą.

Politika stumė jį prie saugybės.

Hackettstown, N. Y. Nusizūdė čia miesto majoras S. C. Sigler, kalvis. Pasikūrė savo kalvėje, o iš palikto šeiminiai laisvą dasizina, jog pasidarė sau galą, nes negalėjo pervaryti miesto

Vieni namie

rodėje visų reformų ir pagerinimų, kuriuos buvo užmanęs. Sigleris buvo žmogus sąžiniškas ir geidžiantis labo visuomenei. Papuolessi išnaudotojų ir apgavikų draugijon negalėjo sutikti su jų nuomonėmis ir bevelio nusiūdyti.

Teisėjas O'Gorman senatorium.

New York, N. Y. Federališkuoju senatorium nuo New York valstijos į vietą mirusiojo Depew išrinkta sudžia James O'Gorman. Kova už senatoriaus kresę buvo ilga ir sunki. Naujas senatorius yra demokratas, tačiau dauguma legislatures republikonų už jį balsavo.

Turtingas vagis.

New York, N. Y. Gyvena čia tulas Iz. Konik, turtingas vaizborius vertas bent šimta penkiasdešimts tūkstančių dolerių. Pastaromis dienomis sugauta jį ir jo sūnų, 15 metų amžiaus, bevaigiančius prekes iš didelės krautuvės. Vyresnysis Konik turėjo punda visokių raktų ir kitokių, vagiliams naudingus, prietaisus, su kurių pagalba jie dasigaudavo į svetimus bustus ir krautuves. Teisėjas pasiuntė sūnų į pataisymo namus, o senį Koniką liepė uždaryti kalėjime iki teismui.

Moteris stato savo kandidates.

Elindale, Kansas. Iškovojusios sau balsavimo teise, vietinės moterėlės suorganizavo savo tikiatį ir pastatė kandidates visiems urėdams. Vyrų kandidatai, žinoma, ir-gi norės laimėti, o moterims nenusileidžiant, gali kilti politiškos riaušės. Lygybės ieškotojos visados juk pasirenge į kovą.

Pavogė vyrą.

Toronto, Kanada. Tulas A. Antonovas, bulgaras iš Makedonijos, laikė prie East King gatvės mastinių prekių krautuvėlę. Pastaromis dienomis sustojo prieš ją automobilis, o važiuavusieji juo keli vyrai iššaukė Antonovą laukan. Nepažvelgiančiam nieko blogo bulgarai prisiartinus prie au-

tomobiliaus, nepažįstamieji įtraukė jį, greit nuvažiavo ant geležinkelio stoties, sėdo trukin ir išvažiavo Buffalo link. Nuo to laiko apie Antonovą nieko negirdėta. Policija uoliai darbuojasi, kad jį suradus ir sugrąžinus susirupinusiai ir nuliudusiai jo šeimynai, o prasikaltusius kad atsakančiai nubaudus.

Žemės drebėjimas.

Little Rock, Arkansas. Jautėsi čia smarkus žemės drebėjimas, kuris, didesnių jeibių nepadares, išvarė namuose rakandis ir sukulė indus. Žmonių nei vienas nebuvo sužeistas, vien nuo persigandimo nekurie serga.

Pabrikas sudegė.

Lanville, Ill. Sudegė čia dirbtuvė darbinų kelnų, taip vadinamų "overalls". Nuostolių padaryta į apie 175 tūkstančių dolerių.

Kalėjimas už supuvusių kiaušinių pardavinėjimą.

Philadelphia, Pa. Vienas vietinių vaizborių turėjo protį apgaudinėti savo kostiumierius: parduodavo jiems pagedusius kiaušinius už šviežius, kurie nevienam, juos valgusiam dikčiai užkenkė. Taigi patraukta pardavėjas teisman, o iš teismo rumų nugabenta gudruolis kalėjiman trims mėnesiams. Ten atsirgus jam užperėti kiaušiniai.

Alabamą aplankė ciklonas.

Mobile, Ala. Aplankęs Alabamą valstiją ciklonas pridirbo daugybę visokių jeibių: miestelį Gainsville sulgino su žeme, visame Monroe paviete sugriovė daug namų, išlaužė girias ir priplakė javus. Žmonių tečiau nežuvo nei vienas, nors nemažas skaitlius sužeista. Tikimasi visus pasveiksiant. Medžiagiški nuostoliai dar neapčiuoti, bet spėja sieksiant juos šimtus tūkstančių dolerių.

Žmogus sušalęs nuo šaltų ir praleido.

Pittsburg, Pa. Pereitą savaitę vietinė policija suareš-

tavo garsų sukčių Charles D. Sheldon, pabėgusį iš Montrealiaus, Kanada. Į trumpą mat laiką jis nelegališkai bankinėje apyvartoje praleido ant visokių spekulacijų du milijonus (\$2.000.000) dolerių svietimų pinigų, jo "bankoje" sudėty. Vietiniai vyriausybei atkreipus atidą į Sheldoną biznį ir pareikalavus smulkmėniškų atskaitų, jis staiga dingo. Kanados policija tuojaus apskelbė dešimts tūkstančių dolerių dovanų tam, kuris jį surastų. Žinoma \$10.000 kiekvienam pinigais, taigi atsirado daug uolių ieškotojų, vienas kurių ir laimėjo, nes atrado Sheldoną Pittsburghe.

ABEJINGAS.

Žmogus, kuris abejoja apie kiekvieno daikto teisingumą, vadinamas yra abejingu. Jo negali įtikinti į nieką, net visų teisingiausias ir užsitikimas žmogus. Vienas yra tik budas jo užtikrinimui yra tai leisti jam pačiam surasti teisingumą. Mažas pavyzdys: Jos. Triner, gerai žinomas išdirbėjas Trinerio Amerikoniško Elixiro iš Bitter Vyno nori parodyti vertę šitō vaisto, vartojant po mažą truputį, ne kaip pirmiau vartodavo po daug. Abėjingumas dabar yra geriausias laikas persitikrinti, kad nuo nema limo, anemijos, nerviškumo, apsunkinimo, kvėpavimo, galvos skaudėjimo, širdies deginimo, netekimo apetito, skaudėjimo kaktos, šitas vaistas yra atsakančiausias, nes atneša greitą pagalbą. Aptiekose. Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Paieškau

dėdės Augustino Bariso, Kauno gub., Šiaulių pav., Baisagolos par., Maniūnų sodžiaus. Daug metų gyvena Elizabeth'e, N. J., o dabar nežinau kur. Kas žinote apie jį, praneškite Pranci Barisui Box 375 Johnston City, Ill.

21 kp. So. Boston, Mass. — 9 d. balandžio, 1-mą val. popietį, tuoj po mišnių.

DRAUGAS

(THE FRIEND)

Katalikų laikraštis

Pasirūpinęs Amerikos Lietuvių

Katalikų Reikalams.

— Organas S. L. E. K. A. —

Išleista iš Wilkes-Barre, Pa., kas ketvirtadienis.

A. L. E. K. E. Sajunga — Leidėjas.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius.
U. Angulintė — Užvaldėtoja.

Visas korespondencijas ir kitokius raštus reikia siųsti pas

Rev. A. Kaupas,
64 Church St.,
Pittston, Pa.

Visas pinigų, ar tai prenumeratoras, ar tai už „dėžius“ ar už apgaramus ir t. t. reikia siųsti tokiu antraščių:

„DRAUGAS“
314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Ar bus tai spausdinimas konstatuocijos, ar plakatų, ar tikietų ar kitokių ir tat panašius reikalai, reikia visados kreipties tuo pačiu antraščių:

„DRAUGAS“
314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Redakcija pasilieka sau teisę taisyti, trumpinti arba atmeti visus prisiunčiamus raštus.

Laikas ir vieta raštų talpinimo prieda nuo redakcijos.

Atmetieji rankraščiai nėra grąžinami redakcijos lėšomis.

Rašyti reikia tik ant vieno puslapio, paliekant plačius tarpus tarp eilučių. Popierius nėra ko gailėti, nes korespondentams ir bendradarbiams rašant ant abiejų pusių, da-gi smulkios raidės, redakcijai labai dažnai prieina perrašinėti atsiųstus raštus.

Norint, kad raštas tilptų artimiausiam numerį, rankraštis reikia pristatyti apstatytą ne vėliau, kaip 9 valandą iškryto antraštyje (utarninkė).

REDAKCIJOS PASTABOS.

Neseniai kai-kurie New Yorko dienraščiai apskelbė sensacijinę žinią, kurią „Independent“ atkartoję ir pridėjo nuo savęs pastabą. Štai „Independent“ žodžiai:

Pirm trisdešimt vienu metų viena moteriškė padarė apžadus niekados nežūrėti ir vyro veidą. Praeitą savaitę jos tėvas numirė, bet visą tą laiką jinaį jo nematė, nors jisai gyveno tik keliomis varnomis nuo sienų, kuriose jinaį buvo uždaryta. Šitų ilgų metų jinaį retkarčiais kalbėdavo su savo tėvu, bet už storos palos, kuri kaboję tarp jos ir tėvo. Bažnytinė valdžia, kuri tokį apžadą užkrovė ir jį patvirtina, nuėmė interdikciją ir leido jai dalyvauti laidotuvėse. Tokiame apžade nėra tikėjimo. Toks apžadas yra nemėlus, nežmoniškas ir dėlto nekrikščioniškas.

Tuoju „America“ pasiskubino paaiškinti: 1, jog nei viena vienuolė nedaro apžadų nežūrėti ir vyro veidą; 2, jog viršminėtoji vienuolė per dvidešimt penkeris metus priiminėjo pas save savo tėvą kas antra savaitę ir žiūrėjo į tėvo akis, kaip žiuri kiekviena kita duklė į savo tėvą; 3, jog užsidarymas vienuolyne nėra dar išsižadėjimo laisvės. Yra žmonių, kurie labiau mėgsta laisvę sa-

vo namuose, nekaip laisvę gatvėse. Tokiame padėjime randasi vienuolės;

4, Vienuolė šnekėjosi su savo tėvu ne retkarčiais, bet mažų mažiausiai 700 taisy dvidešimt penkeriais metais. Tarp tėvo ir dukterės nebuvo jokios storos palos, buvo tik grotelės, kaip tai Gerojo Ganytojo vienuolių regulos reikalauja;

5, Bažnytinė valdžia neverčia prie tokių apžadų, nei jų nepatvirtina. Pagal vienuolė visai nei nedalyvavo savo tėvo laidotuvėse.

Perskaitęs „Americos“ paaiškinimą, „Independent“ atšaukė melagingą žinią, išreiškė apgailestavimą, kad ją buvo padaręs, ir nuosirdžiai padėkojo „Americai“ už tiesos parodymą. Tai vyriškai.

Bet ne taip darosi pas mus.

Ana, „Tėvynė“ neseniai užgynė, kad Biriukovas yra parašęs Tolstojaus biografinę, o kad „Lietuva“ parodė, jog toks Tolstojaus biografas išties yra ir jog jo veikalas randasi net angliskame vertime, „Tėvynės“ plunksnalaužis pradėjo plusti ir kilioti. Keista!

Dar keistesnis atsitikimas. „Kelevis“ tyčia pamelavo apie vieną kunigą. Patrauktas teisman, prisipažino prie kaltybės. „Draugui“ padavus apie tai žinią, pavadino „Draugą“ melagiu, o kad „Dr.“ pristatė teismo sekretoriaus liudijimą, vis dar bandė išsisukti „melagiais“.

Bet keisčiausias atsitikimas su „Kova“. Neseniai tas organas padavė surašę didžiųjų raidžių (M. S., A. B. ir t. t.) atstovaujančių slaptingus kunigus, kaltinamus už visokius begėdiškus prasikaltimus. Žinios buvo paimtos neva iš vieno Paryžiaus laikraščio, kursai teigia — jdomu! — neišdriso surasti nei vieno tokio prasiakaltelio Prancūzijoje (greičiausiai bijojosi patraukimo teisman už apšmeižimą). Kiekvienam aišku, jog tokiais „faktais“ galima operuoti labai plačiai, jei kas, žinoma, turi labai plačią sąžinę, o gėdos neturi nei truputėlio.

Tai-gi „Draugas“ paveldėjo sau paimti žinias iš „Balt. Dramblio“ apie protestantų kunigų prasiakaltimus ir iš „Manitobos Žiurono“ — apie socialistų nemoraliskus darbelius. Tikslas suprantamas bent kam — parodyti, jog „Kovos“ informacijos apie katalikų kunigus turi tokia pat vertybę, kaip ir „Balt. Dramblyje“ ir „Man. Žiur.“ paduotosios žinios, vadinas, neturi jokios vertės.

„Kova“ tuotarpu, turbūt nežinodama, kaip išsisukti iš painaus padėjimo, pripažino „Balt. Dramblio“ „žinias“ faktais, tik pasipriešino „M. Žiur.“ nuomonei, kad socialistai skelbią laisvąją meilę.

Ir dabar suprask žmogus: ar „Kovos“ vedėjai neturi nei mažo vaiko supratimo, nes ir mažam vaikui aiškus raštelis: „Kokie žmonės nemoraliskiausi“ tikslas, ar „Kovos“ redakcija, nenorėdama palydėti savo prestižo, apsimetė nieko nesuprantančia ir savo skaitytojams tėsė paaiškinimą, kur sa neužganėdina nei mažo vaiko.

Panašius šposus tegali išdarinėti vien... cicilikai.

Ponas A. B. Strimaitis („Tėv.“ No. 12) nesutinka su musų „atžagariu“ pritakymu Gresham'o įstatymu prie draugijų gyvenimo. Gaila, kad p. S. neperskaitė musų raštelio kelis sykius pirm rašysiant savo kritiką. Musų pastabos siekis buvo visai kitoks, nekaip tas, kurį mums pakiša Schuykill Haven'o publicistas. Rašėme apie teoriją, o p. publicistas apskelbė, buk „Draugas“ susimanęs „gerus“ žmones padaryti „blogus“... Mat žmonių negalima, esą, lyginti prie obuolių arba bulvių, „kuriuos supylus vienon bačkon, be abejonės, blogieji, supuvusieji paverstų gerus, sveikuosius į niekus“. Bet, gink Dieve, apie supiltus į vieną bačką (suprask: organizaciją) žmones: gerus ir blogus — taip pasakyti būtų klaida. Kas tie „gerieji“ ir kas tie „blogieji“, paaiškinta taip, kad tie žmonės, kuriuos „Draugas“ pavadino gerais, yra blogi, o tie, kuriuos „Draugas“ pavadino blogais, yra geriausi, da-gi tobulintojai draugijinio žmogaus gyvenimo. Priparodymų nepaduota. Yra vien šauksmai: „Negalima vadinti tokių žmonių blogais, jeigu jie nepadarė niekam jokio blogo, nors jų ypatiskititikinimais“ ir nesutinka su „D.“ pastabų rašytoju persitikrinimais“...

„Jie yra dori žmonės; jų darbai neša labai draugijoms ir abelnai visiems“... „Iš jų darbų pažinkite juos!“... Taip deklamuoti galima netik ant pusės, bet ir ant pusantro šimto puslapių. O argumentų kaip nēr, taip nēr.

P. Str. nepatėmijo, jog „Draugo“ rašelyje buvo iškelta aikštėn oligarchijos rolė partijų, draugijų, net visuomenės gyvenime. Oligarchija sako: „mēs“ ir supranta tuo žodžiu: „visi“. Jeigu pav. kur parapiją valdo oligarchija, ten oligarchijos „mēs“ visticiek, ką „parapiją“. Jeigu kas parodo oligarchijos blogus darbus, tas jau eina prieš... „parapiją“. Žinoma, būtų didžiulius prasikaltimus pasakyti, kad „mēs“ — „visi“ — oligarchija susideda iš egoistų, pasiputėlių, ieškančių tik savo naudos intrigantų, žodžiu, iš blogų žmonių. Nesistebime todėl nei iš p. Str., kad „Draugo“ žodžius prisiėmė prie savęs ir prie sąviskių, pasigyrė, kad tokie žmonės (suprask „oligarchai“) esą geriausi žmonių draugijinio gyvenimo tobulintojai, ir visą bėdą suvertė ant „persitikrinimų“; pastabų rašytojas, girdi, pavadinęs juos blogais dėlto, kad jų įsitikinimai nesutinka su pastabų rašytojo įsitikinimais. Tai mat: blogieji, tokiu manevru, padaryti geriausiaisiais, o „blogoji“ epitetą padovanotas pastabų rašytojui. Tik vat toks manevras senas, kaip svietas, ir geidžiamoji tikslas neatsiekė. Sugavo šeiminkas vagį už rankos ir vedasi į policiją. Teisme vagis teisinasi, kad šeiminkas jau seniai turi kerštą prieš jį, nes jų abiejų nuomonės nesutinka, todėl, girdi, aš nekaltas, bet kaltas šeiminkas, nes norįs mane įvesti į bėdą. Težiau teismas liepia kaltininkui uodega nevinguoti, bet aiškiai atsakyti į klausimą: ar vogei ar ne?

Panašiam padėjimui atsirado p. Str. Bet tai nei pastabų rašytojui nei pastabų skaitytojams nejdumo. Yra svarbesnis daiktas, apie kurį bus tuoju kalba.

Štai jeigu p. Str. skaitytų mažiau agitacijinių, vadinas, bemokslų brošiūrėlių, o daugiau rimtesnių laikraščių ir platesnių vadovėlių, tai žinotų, jog labai neseniai pasirodė Roberto Michels'o knyga apie oligarchijų rolę politiskose partijose. Susipažinti su tos knygos turiniu p. Str. būtų naudinga kad ir dėlto vieno, kad parašė ją ne atžagareivis ir ne klerikalas, nei net buržujus. Jos autorium yra tyrų tyriausias socialistas. Oligarchiją (t. y. valdžią mažesnio ar didesnio ratelio vadovų) kiekvienoje partijoje — ar jis bus monaršiškas, ar aristokratiškas, ar demokratiškas — p. Michels vadina sociologijos „geležiniu įstatymu“. Nuo to įstatymo negali išsisaugoti nei socialistų partija. Michels randa tris šaknis įsivyravimo oligarchijos partijų gyvenime: — atskirų asmenų psichologijoje, minios psichologijoje ir stiprios partijos organizacijos butinume. Partijos vadovas atjaučia savo svarbą, o jeigu išigau-na į valdžią, pamaži įgija norą laikyti tą valdžią savo rankose kuolgiausiai. Minia, pati sau paleista, nieko naudingo nei protingo negali nuveikti, todėl ieško vadovų, pasiduoda partijos valdžios rutinai ir išreiškia dėkingumą tiems, ką kaip norints nukentėjo už „reikalą“. Gi išreiškia dėkingumą tuo, kad padaro juos savo viršininkais. Galop, partijos nariams dauginantės ir jai plačiai platinantės po tolimesnius plotus, reikia butinai organizacijos, reikia valdovų — valdininkų.

Sudėk tą viską į kruvą, o pamatysi, dėlko demokratiskiausi net socialistai be oligarchijos negali apsieiti ir dėlko socialistams sunku išlysti iš po oligarchijos letenos, dėlko Bebel yra vadinamas „kaizeriu“, dėlko socialistai nesivaldo patį save, bet valdo juos įvairūs kurstytojai, publicistai, literatai ir t. t. Žmoneliai norėtų išsilaužti iš po letenos, bet oligarchija užrėkia: „Mēs“ — tai „visi“, o „jūs“ — tylėkite!... Taip dalykams stovint, Michels'o nuomone, ateityje socialistai (suprask, socialistų oligarchija) politiskoje kovoje gali būti pasekmingi, bet socializmas — niekados.

Jeigu p. Strim. žiūrėtų į musų „pastabas“, kaip į bandymą (gal nekartą ir nenusisekusį) išrišti nevie-ną deginantį klausimą, o ne kaip į norą užgaulioti nesutinkančius su mumis asmenis, tai gal rastų jose medžiagą rimties svarstymams ir tie svarstymai gal išvaikytų nevieną debesėlį nuo jo kad ir nelabai plataus regračio. Jeigu tas pats p. Str. išdrįstų pažūrėti daiktams į akis ir pabandyti iširti juos tokius, kokiais jie išties yra, tai gal atsidarytų jam akis nevienam dalyke. Pav., dabartinį bruzdėjimą S. L. A. jisai išaiškintų sau labai lengvai. Jis pasakytų sau, kad oligarchija atsirado pavojuje ir bando apsiginti nuo užpuolikų, kuriems rūpi ne tiek sus. labas, kiek išvaikyti oligarchiją ir patiems paimti jos vietą. Toliau jis pa-

masytų sau, kad ligšiol oligarchijai sekasi užsilaikyti savoje pozicijoje, nes turi savo rankose galingus ginklus: teisę neduoti atsiliepti, teisę suspenduoti ir t. t. — bet (ateis jam į mintį) kažkaip bus seime? Ir čia, apsvaustęs regimus faktus šaltai, galės pasakyti, kad ir seime oligarchija paims viršų. Savo nusiramimui galės atsidusti: Pasaulyje, taip visados darosi! — ir saldžiai užmigti. Pirm pradėjus sapnuoti galės dar pažaisiti trumpu atsiminimu, jog prieš oligarchiją kelia balsą net organo redaktoriaus, vadindamas organizacijos prezidentą senu vaiku („Aiškintis prieš senus vaikus iš senų bobelių pasakų — tai darbas, kuriuo aš ne-užsimu“). — K. Vidikas, „Tėv.“ No. 12), bet ir čia dar suspės jam paaiškėti, jog tarnas, kurs žino, jog greitai bus pavarytas iš tarnybos, dar prieš išeisiant rodo dantis...

Atsiprašome, gal p. S. visai taip nemąstys nei nieko nesapnuos... Taip jau jo dalykas. Šiuo žygiu ačiu Schuykill Haven'o raštininkui, jog savo straipsneliu suteikė mums proga truputi plačiau pagvilinti pirmiau pakeltą klausimą.

Iš „Vilties“ sužinome, jog kun. J. Tumas tik 27 d. vasario (senojo stiliaus) teišvažiavo į Laižuvą klebonauti. Stotyje atsisveikino su juo didis burys draugu ir bendradarbių. Gi pirmieji „Lietuvos Žinios“ irgi atsisveikino su „Vilties“ išteigėju, tik savotiškai: pavadino jį dvasios vergu. Pavadino jį tokiu vardu gal dėlto, kad nusistebėjo iš trūkmo, kokį sukėlė pripažintojo veikėjo atšaukimas iš Vilniaus. Tiek užuojautų, tiek pritarrėjų, tiek šalininkų! — bent kokiam pirmeiviui būtų iš to seniai apsisukusi galva, ir pirmievis būtų galėjęs ilysti į Boulanger'o kailį — bet kun. Tumas nei nemanė pradėti „kovos“. Dėlto jis ir „dvasios vergas“...

Bet tas „dvasios vergas“ savo buvimo Vilniuje laiku padarė lietuviams daugiau gero, nekaip visi Vilniaus pirmeiviai kruvon suminti. Kun. Tumo įtekmė buvo labai naudinga netik tautos reikalams (kovoje prieš lenkintojus), bet draugijai ir kitokių įstaigų gerovei. Vilniaus dviklės mokykla, Mokslo ir Dailės draugijų namai, „Ruta“ ir kiti dalykai ir dalykėliai gal šioje valandoje nestovėtų taip gerai, jei ne kun. T. pagelba.

Bet kun. Juozo nuopelnų nenužemįs joks persekiojimas, joks pravarđziavimas. „Kun. Tumo fondas“ yra tam aiškiausiai prirodymu. „Vilties“ No. 26 apskelbta, jog fondan „rytiečiams šviesti“ gauta 1037 r. 38 k., Kadangi dar bent keli šimtai yra sumesta, bet dar „Vilties“ redakcijai neprišijusta, tai galima spėti, jog šioje valandoje nemažiau, kaip pusantro tukstančio rublių sudėta pakiliam tikslui — kelti tautinį susipratimą sulenkėjusiuose Vilniaus lietuviuose. Ir tai trijų mėnesių laikatarpiu! Juk tai prestižas, kurio pirmieviams pastaroju laiku, de-ja! labai pritruko... Nenorime sakyti, kad „L. Ž.“ ir tie, kuriuos jos atstovauja,

yra graužiami pavydo, bet, mums rodosi, kiekvienam gali būti leista išsitariti, jog turbūt musiškiai pirmeiviai per daug nutolo nuo lietuvių tautos dvasios, kad tokius darbus, kuriems lietuvių visuomenė užjaučia, vadina putros virimu, kad tokius veikėjus, kuriems prisiėina nukentėti už visuomenės pagiriamąjį darbą pravardžiuoja dvasios vergais, kad galop lyg norėtų pašiepti pastangas, kurios turi tikslą lietuvių apgyventus pakraščius budinti iš tautinio miego.

BAGOČIUS PRIĖMĖ ŽYDŲ TIKĖJIMĄ?

Bostono žydų savaitraštis „The Jewish Advocate“ (March 24, 1911) paduoda šitokią žinią:

„Utarnike, Kovo 14, Malden'o žydų mokykla iškilmingai apvaikščiojo „Purimą“. Apie 150 mokinių susirinko į Malden'o synagogą; daugelis jų atsidėdė savo tėvus. Pagiedota keltas tautiskų giesmių, vadovaujant p. Cass'ui, mokyklos viršininkui. Rabinas B. Boruchovas, kurs yra mokyklos sumanytoju ir vedėju, pasakė prakalbą. M. A. Cass, studentas Bostono universiteto teisių skyriuje šnekėjo apie prasmę ir vertę Purimo šventės, o F. J. Bagochevski (Bagočius?), kitas Bostono universiteto studentas, šnekėjo apie tautybės vertybę. P. Mickell ir keli kiti mokyklos nariai pakalbėjo apie dalykus, tin-kančius Purimo šventei. Po apvaikščiojimo mokytojai, svečiai ir pakilesnieji mokyklos nariai, tarp kurių buvo p. ir ponias S. Solomon'tai, susirinko rabino Buruchovo namuose ir pavalgė „Sudo“.

Kas tai? F. J. Bagočius, kursai išsižadėjo katalikų tikėjimo, kibo prie protestantų, dabar tapo žydų tikėjimo pasekėju? Kitaip juk būtų sunku išaiškinti dėlko garsus F. J. B. būtų dalyvavęs Purimo apvaikščiojime ir būtų valges pas rabiną „sudo“.

Iš „Lietuvių Informacijos biuro“ veikimo Paryžiuje.

Ar dalyvauti mums tautiškam rasių kongrese?

Šitą klausimą aš pastačiau sau, kuomet dagirdau apie rengiamąjį Londone šią vasarą tarptautinį rasių kongresą.

Juk lietuviai yra skirti-na nuo kitų rasė. Juk mus labai tankiai neatskiria svetimtiaučiai nuo slavų. Juk mus nuolat skaito tai rusais, tai lenkais. Tai tik pasitaiko gera proga užmąstyt, pasisakyti pasauliui, kas mēs esam, parodyti savo skirtumą nuo kitų rasių ir tautų?...

Šios ir panašios mintys nedavė man ramybės. Patyręs adresą biuro, rengiančio minėtą kongresą Londone, parašiau neseniai įsteigtojo Liet. Infor. Biuro vardu užklausa, prašydamas suteikti man smulkmeniškas žinias apie rengiamąjį kongresą.

LIETUVIŲ INFORMACIJOS JOS BIŪRAS.

41, Boulevard des Batignolles, Paris (France).

Tikslas.

L. I. B. Paryžiuje tikslas pakelti Lietuvos vardą, seniai užmirštą kitų tautų tarpe.

Būdas.

Rašant ir leidžiant tam tikrus raštus apie Lietuvą yvairiose kalbose; talpinant svetimtaučių laikraščiuos straipsnius apie Lietuvą; atstovaujant lietuvių tautiškose kongresuose.

Organizacija.

L. I. B. susideda iš vedėjo, raštininko, išdininko, kelių veikiančiųjų, narių — korespondentų ir narių — rėmėjų.

Pastaba. Nariai — korespondentai šelpa L. I. B. savo raštais, o nariai — rėmėjai pinigiskai tinkamam raštų apie Lietuvą skelbimui ir jų platinimui.

Buveinė.

L. I. B. Buveinė yra Paryžiuje. Nariai-korespondentai — Londone, Berlyne Ryme, Bruxellėj ir kitur.

L. I. B. įsteigtas ant virš paduotų pamatų Vasario 19 d. šių 1911 m.

Vedėju yra Juozas Gabrys, Raštininkas — Povilas Bagnys, Išdininku — Jurgis Kučinskis.

Veikiančiais nariais — pp. A. K. ir Z. S.*)

SVARBU ŽINOTI.

Turime atspaudę šv. Rožančiaus tajemnyčias. Penkiolika tajemnyčių kainuoja 10 centų. Kalbantieji Gavenioje rožančių tepasirupina parsiurauti tajemnyčias. Adresuokite:

„Draugas“
314 E. Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

*) Prašė neskelbti jų vardų.

Netrukus kongresą rengiantys biuras prisiuntė man kongreso programą.

Rasių kongresas turi savo tikslu supažindinti, suartinti tarp savęs viso pasaulio rases (žmonių veisles); ypačiai Rytų su Vakarų.

Kongrese jau pasižadėjo dalyvauti žymūs atstovai suviršum 50 tautų. Kongresas žada būti labai skaitlingas ir įtekmingas, nes atstovų tarpe yra daug užsirašiusių žymių mokslininkų, politikų ir diplomatu.

Pasirodymas lietuvių greita kitų pasaulio tautų primintų joms, jog lietuvių tauta dar gyva, jog ji yra skirtina nuo slavų ir vokiečių.

Žinoma, tokiame kongrese negalima pasirodyti tušiom rankom, reikia butinai priruošti tinkamą memorialą apie lietuvių tautos nuo kitų skirtingumą, nors laiko jau nedaugiausiai lieka iki liepos (26-29 d.) tečiaus vis dar suspėtume. Žingeidu išgirsti kitų nuomonę.

LIETUVIŲ INFORMACIJOS JOS BIŪRAS.

41, Boulevard des Batignolles, Paris (France).

Tikslas.

L. I. B. Paryžiuje tikslas pakelti Lietuvos vardą, seniai užmirštą kitų tautų tarpe.

Būdas.

Rašant ir leidžiant tam tikrus raštus apie Lietuvą yvairiose kalbose; talpinant svetimtaučių laikraščiuos straipsnius apie Lietuvą; atstovaujant lietuvių tautiškose kongresuose.

Organizacija.

L. I. B. susideda iš vedėjo, raštininko, išdininko, kelių veikiančiųjų, narių — korespondentų ir narių — rėmėjų.

Pastaba. Nariai — korespondentai šelpa L. I. B. savo raštais, o nariai — rėmėjai pinigiskai tinkamam raštų apie Lietuvą skelbimui ir jų platinimui.

Buveinė.

L. I. B. Buveinė yra Paryžiuje. Nariai-korespondentai — Londone, Berlyne Ryme, Bruxellėj ir kitur.

L. I. B. įsteigtas ant virš paduotų pamatų Vasario 19 d. šių 1911 m.

Vedėju yra Juozas Gabrys, Raštininkas — Povilas Bagnys, Išdininku — Jurgis Kučinskis.

Veikiančiais nariais — pp. A. K. ir Z. S.*)

SVARBU ŽINOTI.

Turime atspaudę šv. Rožančiaus tajemnyčias. Penkiolika tajemnyčių kainuoja 10 centų. Kalbantieji Gavenioje rožančių tepasirupina parsiurauti tajemnyčias. Adresuokite:

„Draugas“
314 E. Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

*) Prašė neskelbti jų vardų.

Sus. Liet. R.-K. A. Reikalai.

S. L. R. K. A. Prezidento Atsiliepiamas.

Kaip buvo pranešta "Draugo" No. 15, Susiv. seimas prasidės 30 d. geg. Baltimore, Md. Todėl mūsų priedermė yra iškalno apkalbėti svarbiausius seimui įnešimus. Kaip jau Susiv. nariams žinoma, da iki šiam laikui galima sakyti Susiv. neturėjo jokių ergelių, dėlei kurių mes butumime turėję panaudoti organą išrišimui ginčų. Paskutiniuose metuose Susiv. gyvavimo, didžiausius ginčus sukeldavo organo klausimas. Bet, kadangi iki šiam laikui da tame dalyke kaip ir nebuvo svarstyta, todėl butų geistina, kad nariai išreikštų savo nuomonę apie mūsų organą "Draugą" da pirm seimo. Tas klausimas yra gan svarbus mūsų organizacijai, nes matome organe, kaip veidrodyje, mūsų nuveiktus, bei veikiamus darbus. Praktika pereitų metų mums parodė, kad mes be organo negalime apsieiti, nes didinats Susiv., taipgi didinasi jo reikalai. Atmetus organą Susiv. pasiliktu letargiškame miege.

Kitas dalykas vertas apsvarstymo tai vaikų skyrius. Mes matome, kad vaikų skyriuje yra labai mažai prigu linčių, nes ir didžiausiose kuopose vaikų skyrius neatstoja nei 15 dalies suaugusių skaitliaus. Pavyzdžiui, Waterburyje prie 600 Susivienijimo narių, vaikų skyriuje randasi vos keliolika. Paklausus bent ko, kodėl vaikus neprirašo prie Susiv. gauni atsakymą, kad permaža mirtinė, bet augsta mokestis. Gali buti, kad dėl tos priežasties daugumas rašosi prie Insurance Co. Tas liudija, kad pas mus vaikų skyrius nėra tobulas. Butų geistina, kad mes vaikų skyrių galėtume istobulinti kuogeriausiai, idant pa traukti prie Susiv. jaunuo menę, nes tankiau mirštant senesniems ir nesirašant jaunomenei gali buti Susivienijimui nemaloni ateitis.

Taigi kviečiu Susiv. narius išreikšti savo nuomonę kas-link to, idant seime mes, galėtume tą dalyką kuogeriausiai apsvarstyti. Butų geistina, kad kuopų viršaičiai užsautų susirinkimus, ir apsvarstę, paduotų įnešimus seimui per organą "Draugą".

Susiv. nariai! tobulinkite Susiv. naudingais įnešimais ir patarnavimais!

Jums ištikimas

J. Riktoraitis,

S. L. R. K. A. pirmininkas.

Kuopų Viršaičių atidai.

Viršaičių atidai.

Jau esmi prašęs keletą kartų kuopų sekretorių bei prezidentų, kad siųsdami pinigų į Centro kasą, pažymėtų ant deklaracijos kiek yra pinigų ir kaip jie dali jas, kaip va: bertaininės, tautiš. centų, vaikų skyriaus ir t.t. Yra tam tyčia atspausdos deklaracijos, ant kurių reikia tik pažymėti kiek ir kokio skyriaus, tai viskas, bet ne visos kuopos tą žiuri. Dauguma kuopų prisiunčia abelną sumą į skas, bytik jie užsimoka, tu, centro sekretoriau, ži-

nokies, išskirstyk sumą į dalis ir rokuok ar gana prisiūsta pinigų; mažai ar per daug, tas kuopos viršaičiam suvis neapeina. Ir žiūrėkime kokios to pasekmės: išro kavus pasirodo, kad ne kurios kuopos prisiunčia mažiaus negu vardai parodo ir tai: prisiūsta permažai 24 kp. 2.00, 46 kp. 20c., 49 kp. 10c., 52 kp. 1.00, 60 kp. 18c., 61 kp. 4.75, 73 kp. 25c., 74 kp. 1.50, 79 kp. 1.00, 83 kp. 10c., 85 kp. 11.05, 93 kp. 1.00, 103 kp. 75c. Viso \$23.88. Prisiūsta daugiau nei reikia 22 kp. 75., 38 kp. 80c., 66 kp. 1.50 114 kp. 1.00, 5 kp. 1.00. Viso \$5.05.

Taipgi pinigų siunčiant reikia siųsti Centro kasieriui, o ne sekretoriui, nes lig šiol ne kurios kuopos prisiunčia pinigų centro sekretiui kas bertainis. Taip elgdami daro bereikalingus kaštus ir nemažai turbacijos, nes prisiunčia money orderiais, kuriuos reikia čia pat išimti ir vėl pirkti kitą money orderį ir siųsti kasieriui. Nuo šiol visus prisiūstus mano vardu money orderius gražįsiu atgal, nes kitaip kuopos negalima priprašyti laikyties tvarkos.

Prirašant naujus narius reikia butinai išpildyt aplikaciją. Jei prirašo į II ar III skyrių, butinai reikia prisiųsti į Centrą ir dak taro paliudijimą apie gerą sveikatą; tam yra angliškos aplikacijos dėl išpildymo daktarui, reikalaukite jų pas Centro sekretorių.

Kuopos, kurios neužsimokėjo už organą bei tautiškus centus, jei neužsimokės su balandžio mėnesio bertainine mokesčia, liks suspenduotos. Už organą mokasi pagal 25 seimo nutarimą 25c., ir kiekvienas imantis organą turi užsimokėti 25c. Taipgi ir naujai įsirašantieji turi mokėti už organą, jei jis turi buti siunčiamas ir ant aplikacijos pažymėti organą siųsti ar ne? Seimynos moka tik tie nariai, kurie ima organą. Kam organo nereikia siųsti, tie nemoka tu 25c. Tautišky centų reikia mokėti 10c. ant metų, kurie turi but visada užmokėti su sausio ar balandžio bertainine mokesčia.

Taipogi ant deklaracijos reikia užrašyti vardus bei pavardes tik tų narių, kurie moka ir kiek moka. Tie, ką nemoka arba yra užsimokėję, ant deklaracijos rašyti nereikia, taipgi nereikia sekretoriui kuopos pasirašyti ties kiekvieno nario pavarde, užtenka kartą pasirašyti apačioje. Buvo garsinta, kad konstitucijų nėra atspausta, tad da kartą pranešu visiem tiem, ką prašo prisiųsti konstitucijų, jogei nėra ir negaus iki kaip 25 seimas nutars naujai atspaust tų pačių ar rengsis nauja konstitucija. Susivienijimo ženkleliai visi yra pas Centro kasierių, visi vienokio formato, tik skiriasi tuo, kad vieni auksiniai po 1.25 kiekvienas, paaukuoti po 75c. ir sidabriniai po 75c. Reikalaudami ženklelių nuo kasieriaus, pasiųskite kartu ir pinigų, ant pažiūros ženklelių nesisiunčia.

K. J. Krušinskas,

S. L. R. K. A. sekretorius.

Bertaininius susirinkimus laikys.

40 kp. Shenandoah, Pa., — 9-tą dieną balandžio, 2-tą val. popietų pobažnytinė salė. Bus rinkimai naujo prezidento ir vietų a. a. Juozo Moliušio ir delegato XXVI seiman.

M. J. Pavalkis, sekr.

42 kp. Brooklyn, N. Y., — 9 dieną balandžio, tuojaus po sumai bažnytinę salę. Visi nariai butinai turi ateiti, nes yra svarbių reikalų apsvarstymui ir norinčius prisirašyti atsivesti. K. J. Krušinskas, kp. sekr.

5 kp. Forest City, Pa., — 9-tą dieną balandžio, 3 val. popietų bažnytinę šv. Antano salę. Visi susirinkite ir naujų atsiveskite. A. Šilkaitis, sekr.

109 kp. New Britain, Ct., — 9-tą dieną balandžio, 4-tą val. popietų, bažnytinę svetainę. Visi draugai ir draugės privalo susirinkti užsimokėti bertaininę mokesť. Atsiveskite taipogi po kelis naujus. Pr. Miknevičė, raštininkas.

26 kp. Lewiston, Me., — 16-tą dieną balandžio, 2-trą val. popietų ant šv. Baltramiejaus sales ant Lisbon st. No. 223. Užkvičiami visi nariai, nes bus daug svarbių dalykų svarstyta. Užprašo komitetas.

113 kp. Wilburton, Okla., — 9-tą dieną balandžio, 1 val. popietų pas p. Macijauką. Visi privalo susirinkti. Juozas Kandrotas, sekr.

69 kp. Ashley, Pa., — 23 d. balandžio, ant 2-jų popietų pas kuopos prezidentą, 51 Wyoming ave. Susirinkite visi.

51 kp. New Philadelphia, Pa., — 9 d. balandžio (Vėbų nedėlioje), tuojaus po su mai, pobažnytinę salę. Bus renkama mėnesinė duoklė (50c.) ir įrašomi nauji nariai, kuriuos meldžiui atsivesti. A. J. Gudaitis, sekr.

58 kp. Curtis Bay, Md., — 9-tą dieną balandžio, 2-tą val. po pietų, pas kuopos sekretorių, No. 2 Hazel str. Ateikite visi užsimokėti bertaininę mokesť. Bus tartasi apie seimą. Kuopos sekr. A. R.

49 kp. Reading, Pa., — 9-tą dieną balandžio, 2-tą val. popietų pas kuopos prezidentą Povilą Šlapiką. Visi nariai privalo susirinkti, kad nereikėtų po stubas vaikščioti. A. Jekučionis, sekr.

47 kp. Mt. Carmel, Pa., — 23 dieną balandžio, tuojaus po pamaldų bažnytinę salę, ant kurio užkvičiami visi nariai susirinkti.

36 kp. Momestead, Pa., — 9 d. balandžio, tuojaus po mišių bažnytinę salę. Bus nubaustas, kas nepribus užsimokėti. Komitetas.

11 kp. Waterbury, Conn., — 9 d. bal., 1-mą val. popietų ant parapijos sales.

73 kp. Hudson, Pa., — 11 d. balandžio, 7 val. vakare N. Stankevičiaus salėje.

ATIDA.

Kuopoms: Port Chester, N. Y., Shaft, Pa., Shenandoah, Pa., Eynon ir kitoms.

Visoms kuopoms ir nariams S. L. R. K. A. žinotina, kad jeigu kam pritruko velykinės išpažinties paliudijimui kvitelių, lai surašo ant lapelio jų vardus ir įduoda tam kunigui, pas kurį atliko Velykinę, idant pasirašytų.

Kun. M. A. Pankauskas, Dvas. Vadovas.

S. L. R. K. A. CENTRO VALDYBOS ADRESAI.

Jonas Riktoraitis, prez. 67 James St., Waterbury, Conn.

Kaz. Vaškevičė, vice-prez. 186 Jefferson St., Newark, N. J.

Kaz. J. Krušinskas, sekr. 457—17th st., Brooklyn, N. Y.

Ant. Danisevičė, kas. 630 W. Centre st., Mahanoy City, Pa.

Kasos globėjai:

Juoz. Vasiliauckas, 112 N. Greene st., Baltimore, Md.

Kun. M. Pankauskas, 36 James St., Waterbury, Conn.

Kun. V. Vizgirda, knygius 190 S. Meade st., Wilkes-Barre, Pa.

dvasiškas vadovas, Kun. M. Pankauskas, 36 James St., Waterbury, Conn.

J. Reitelaitis.

Ar turi žmogus laisvą valią?

(Atsakymas Marijampolės mokiniai).

Dievas, sutverdamas žmogų davė jam laisvą valią ir paskyrė jį į dangų, bet tik su tąja sąlyga, jei mokės naudotis laisva valia, tai yra, jei elgsis pagal duotus įstatymus. Jeigu-gi turėdamas laisvą valią, nepildo sąlygos, tai pati teisybė reikalauja, kad prasižengėlis negalėtų naudotis prizadėtu atpildu, bet už savo elgimosi atsiimtu kuom kitu (pragaru). Tai-gi Dievas, pastatydamas sąlygą žmogui ir pragarą neskyrė. Kokiu-gi būdu išaiškint, kad Dievas žmogaus neskirdamas pragarą, žinojo, kad jis ten pateks? Atsakome šitai:

1) Kadangi pas Dievą visados yra tik "dabar", tai jisai mato, kad tas žmogus pražus arba bus išganytas (Dievas viską žino), panašiai, kaip mes, jeigu matome, kad virvė trūksta, žinojame, kad nukris tas, kas ant jos kabo (mūsų žinojimas nėra priežasties kritimo, bet virvės trūkimas bei kritimas yra priežastis žinojimo); 2) mes suprantame lai ką fiziškai ir dėlto stebe-mės ir nesuprantame, dėlko Dievas žino, kas bus su žmogumi, neapribodamas jo valios veikimo. Tai-gi matome, kad visas nesusipratimas kyla tik tada, kada ne atkreipiame dėmesį į tai, kad "pas Dievą" anot Psalminko ir šv. Petro, "tūkstan

tis metų yra viena diena"). Materijalistai, kurie sako, kad jokios dvasios nėra, bet visas pasaulis išsivystė iš pačios tik medžiagos (materijos), tarp daugybės kitokių šitokių užmetimų paduoda. Anot fiziologų, žmogus gema su tam tikru temperamentu, arba paveldi tėvų ydas bei dorybes, tai-gi ir elgties kitaip, negu jam įduoda tam kunigui, pas kurį atliko Velykinę, idant pasirašytų.

Kun. M. A. Pankauskas, Dvas. Vadovas.

Baigdami rašyti, turime pasakyti, kad užmetinėjimui prieš valios laisvę daroma daugybės. Norint kiekvieną išaiškint, reiktų parašyti didelę knygą. Bet mums rodos, kad ir to, kas čia pasakyta, gali buti užtekina, kad įsitikinus, jog valia nėra apribota, jog gali veikti laisvai.

Jonas.

Galas.

LAIŠKAS REDAKCIJON.

Gerbiamoji "Draugo" redakcija!

Teiksitės suteikt vietos Jūsų gerbiama laikraštyje keliems pasiteisinimo žodžiams.

"Draugo" No. 16 š. m. tilpo korespondencija iš Brooklyn'o, N. Y., — "truputis apie Liaudies Mokyklą", kurios autorybės garbės vardą daugumas skiria man. Aš-gi, nenorėdamas nešiot plegijato vardą, ir ne užtarnauts garbės negeisdamas, viešai atsiskaitau nuo jos. Todėl gerbiama "Draugo" redakcija teiksis paliudyti ar ta korespondencija, po kurią yra pasirašyta Pijus O-kas, yra mano rašyta?

Mat yra leidžiama paskalas, buk mano parašyta, ir kad tų paskalų leidėjai būtų žemo supratimo žmonės, tai būtų atleistina, ir never-tai tai atidos atkreipimo, bet kad paskalas yra leidžia mas iš "rimtojo" laikraščio redakcijos bei "Liaudies Mokyklos" "inteligentiš-ki" narių, kuriems, kaip tobuliausiems elementams, vyksta tas negeistinas darbas varyti priekyn, kas ma-tu priverčia savo ypata nuo to pasiliuosuoti, ir tiems paskalam galą padaryti.

Daleiskite žodį tart, kaip ant vietos dalykus žinančiam. Kurį korespondenciją "Draugas" iš "Lietuvos" perspausdino, kuri ant vietos dalykus žinant, buvo teisinga. Bet "L. M." pirm. p. J. O. Širvydas, tos korespondencijos autorių pavadina, kaip yra sakoma, netinkas nei prie "tanciaus" nei prie "ražančiaus". Bet p. J. O. Šir. pasirodo pats kaip veidrodyje, kad yra tinkamu, šen ir ten. Atleiskite, kad aš klausiu Jūsų. Ar gali vienas žmogus dviems ponams, arba dviems dievams tarnauti? Kaip aš tą suprantu, tai taip išeina; kad Dievui tarnausi, tai velniui negali, o kad velniui tarnausi tai Dievui ne. Bet matome p. Šir.,

*) Ps. 89, — 4. II Petro 3, — 8.

**) Farg. et. Barb. II Psych. 117 ob. III.

kad jis galis Dievui ir velniui tarnaut.

Dar žodelį link Jūsų korespondento p. Pijus O-kas, ir korespondento "Lietuvos" Esas, kurio korespondenciją, kaip "J. M." apginančią, p. J. Šir. taipgi liepė perspausdinti.

"Lietuvoje" Esas sako, kad dvi—tris ypotos "Liaudies Mokyklai" "neprijaučia", tai tas dar nereikiška, kad visi Brooklyn lietuviai ir "Draugo"-gi korespondentas p. Pijus O-kas sako: Brooklyn lietuvų randasi apie 25,000, o ant L. M. surengtų paskaitų lankosi, daugiausia 100 ypatų. Da-bar "Draugo" redakcija ir kiti gali suprast kaip tai L. M. "atjaučia" brooklyniečiai. Su pagarba

P. Sinkus.

625 Driggs ave., Brooklyn, N. Y.

Red. Priešas. P. Pijus O-kas yra "Draugo" senas korespondentas. Jei tarp "O" ir "kas" išprausime dvi raidi, tai turėsime jo tikrą pavardę. P. Sinkus su ta korespondencija neturi nieko bendro.

Keliones Inspudžiai

Seka.

Karaliaus rankų darbas žmonai matosi visur: jo darbo altoriai, jo darbo sakykla, suolai ir kiti daiktai.

Bažnyčia nedidelė, bet ir išlauko ir viduryje labai gražiai išrodo. Daugiausiai aukų sudėjo, atvykę žmonai gydyties, ligoniai.

Apžiūrėję bažnyčią, sugrįžome vėl į kleboniją, kur valandą paviešėję iškelio-vome atgalios i Prienus. Grįžtant su pervazu buvo toji pati bėda, kaip pirmiaus. Parvažiavus i Prienus, tuojaus pasisamdžiau žydėlį — karetkorių ir atsiveikines su kun. pralotu Antanavičium ir kitais kunigais, 9 valandą vakare išvažiavau į Kauną. Juogei buvo jau naktis, tat pakeliui nieko nemačiau tik masčiau apie skirtumą kelionės Amerikoje ir Lietuvoje. Amerikoje yra labai daug gelžkelių ir todėl kelionę atlieki labai greit. Į Kauną žmonai apie šešios mylios, tat reikalau-čiau adyna važiuoti, o jogei žmonai gelžkelio nėra ir reiki-čia žydiškais arkliais važiuoti, užims man nemažiaus, kaip šešias adynas. Ir teisingai taip atsitiko. Kada Kaune jau ir hotelį pasisamdžiau, buvo lygiai trečia valanda anksti rytą.

Kaune pernakuvojęs, apie 11 val. traukiau į Vilnių. Antra klesu buvo labai užsimišus, todėl permainiau pirmiaus nupirkta bilietą ant pirmosios klesos ir šiaja jau važiauvau. Pirmosios klesos vagonai nuo antrosios skiriasi ir tuo, kad yra tūstai, nes dėlei brangumo mažai kas važiuoja. Vagone išpradžių buvau tik vienas, bet trumpame laike atėjo kokiis civiliškas žmogus su dviem oficierais. Pastariejie atsiveikino savo draugą ir išėjo, o mudu likova vagone. Kada jau trukis pradėjo judėti, aš pažiūrėjau i draugkeleivio veidą ir nusprendžiau, kad tai turi buti lietuvis, bet iš sykio nenorėjau užkabinėti. Ko nenorėjau daryti aš, tai padarė jisai: ar kunigas toli važiuojat, paklausė jis manęs lenkiškai. Aš jam atsakiau, kad i Vilnių ir tuojaus pra-

dėjova toliaus kalbėti, o po kelių žodžių jau pradėjova kalbėti lietuviškai, nes dažinoja, kad mano kelionės draugas tai yra Jonas Kasperavičius iš Sintautų parapijos, o dabar važiuoja i Taškentą, kur jis yra rejentu. Nuo jo sužinojau, kad Taškente yra burelis lietuvių ir p. Kasperavičiaus kanceliarijoje jų pora dirba. Labai gailestavo, kad kun. J. Pranaitis tapo iš Taškento perkeltas Irkutskan. Nuo Kauno i Vilnių ir taip netolimas kelias, o da turint tokį kelionės draugą, apie Sibiriją bekalbant ir nesijutau, kaip atsiradau Vilniuje. Atsisveikinau tada su p. Kasperavičium, geisdamas jam laimingos kelionės ir melsdamas pasveikinti nuo manęs kun. J. Pranaitį, kada ji pamatys. Vilniuje apsis-tojau Europos hotelyje ir papietujęs, pradėjau daryti pleną kur eisiu ir ką veiksiu. Miesto nežinant, be vado sunku, pirmutinis tad mano reikalas buvo pasieškoti gerą vadą. Vilniuje turiu savo gerą pažįstamą A.Žmuidzinavičių, teplių, pas jį tat pirmiausia kreipiausi. Nuėjęs pas p. Žmuidzinavičių, neradau jo namie, palikau tat laišką, nepasisakydamas kas esu, tik parašiau: kas esu ispėk, o idant persitiktintum ar paklydai ar ne, atėik i Europos hotelį po 27 numeriu. Už poros valandų subarskino kas ir mano du-ris, suolai ir kiti daiktai. Bažnyčia nedidelė, bet ir išlauko ir viduryje labai gražiai išrodo. Daugiausiai aukų sudėjo, atvykę žmonai gydyties, ligoniai.

Apžiūrėję bažnyčią, sugrįžome vėl į kleboniją, kur valandą paviešėję iškelio-vome atgalios i Prienus. Grįžtant su pervazu buvo toji pati bėda, kaip pirmiaus. Parvažiavus i Prienus, tuojaus pasisamdžiau žydėlį — karetkorių ir atsiveikines su kun. pralotu Antanavičium ir kitais kunigais, 9 valandą vakare išvažiavau į Kauną. Juogei buvo jau naktis, tat pakeliui nieko nemačiau tik masčiau apie skirtumą kelionės Amerikoje ir Lietuvoje. Amerikoje yra labai daug gelžkelių ir todėl kelionę atlieki labai greit. Į Kauną žmonai apie šešios mylios, tat reikalau-čiau adyna važiuoti, o jogei žmonai gelžkelio nėra ir reiki-čia žydiškais arkliais važiuoti, užims man nemažiaus, kaip šešias adynas. Ir teisingai taip atsitiko. Kada Kaune jau ir hotelį pasi-

samdžiau, buvo lygiai trečia valanda anksti rytą.

Kaune pernakuvojęs, apie 11 val. traukiau į Vilnių. Antra klesu buvo labai užsimišus, todėl permainiau pirmiaus nupirkta bilietą ant pirmosios klesos ir šiaja jau važiauvau. Pirmosios klesos vagonai nuo antrosios skiriasi ir tuo, kad yra tūstai, nes dėlei brangumo mažai kas važiuoja. Vagone išpradžių buvau tik vienas, bet trumpame laike atėjo kokiis civiliškas žmogus su dviem oficierais. Pastariejie atsiveikino savo draugą ir išėjo, o mudu likova vagone. Kada jau trukis pradėjo judėti, aš pažiūrėjau i draugkeleivio veidą ir nusprendžiau, kad tai turi buti lietuvis, bet iš sykio nenorėjau užkabinėti. Ko nenorėjau daryti aš, tai padarė jisai: ar kunigas toli važiuojat, paklausė jis manęs lenkiškai. Aš jam atsakiau, kad i Vilnių ir tuojaus pra-

dėjova toliaus kalbėti, o po kelių žodžių jau pradėjova kalbėti lietuviškai, nes dažinoja, kad mano kelionės draugas tai yra Jonas Kasperavičius iš Sintautų parapijos, o dabar važiuoja i Taškentą, kur jis yra rejentu. Nuo jo sužinojau, kad Taškente yra burelis lietuvių ir p. Kasperavičiaus kanceliarijoje jų pora dirba. Labai gailestavo, kad kun. J. Pranaitis tapo iš Taškento perkeltas Irkutskan. Nuo Kauno i Vilnių ir taip netolimas kelias, o da turint tokį kelionės draugą, apie Sibiriją bekalbant ir nesijutau, kaip atsiradau Vilniuje. Atsisveikinau tada su p. Kasperavičium, geisdamas jam laimingos kelionės ir melsdamas pasveikinti nuo manęs kun. J. Pranaitį, kada ji pamatys. Vilniuje apsis-tojau Europos hotelyje ir papietujęs, pradėjau daryti pleną kur eisiu ir ką veiksiu. Miesto nežinant, be vado sunku, pirmutinis tad mano reikalas buvo pasieškoti gerą vadą. Vilniuje turiu savo gerą pažįstamą A.Žmuidzinavičių, teplių, pas jį tat pirmiausia kreipiausi. Nuėjęs pas p. Žmuidzinavičių, neradau jo namie, palikau tat laišką, nepasisakydamas kas esu, tik parašiau: kas esu ispėk, o idant persitiktintum ar paklydai ar ne, atėik i Europos hotelį po 27 numeriu. Už poros valandų subarskino kas ir mano du-ris, suolai ir kiti daiktai. Bažnyčia nedidelė, bet ir išlauko ir viduryje labai gražiai išrodo. Daugiausiai aukų sudėjo, atvykę žmonai gydyties, ligoniai.

Apžiūrėję bažnyčią, sugrįžome vėl į kleboniją, kur valandą paviešėję iškelio-vome atgalios i Prienus. Grįžtant su pervazu buvo toji pati bėda, kaip pirmiaus. Parvažiavus i Prienus, tuojaus pasisamdžiau žydėlį — karetkorių ir atsiveikines su kun. pralotu Antanavičium ir kitais kunigais, 9 valandą vakare išvažiavau į Kauną. Juogei buvo jau naktis, tat pakeliui nieko nemačiau tik masčiau apie skirtumą kelionės Amerikoje ir Lietuvoje. Amerikoje yra labai daug gelžkelių ir todėl kelionę atlieki labai greit. Į Kauną žmonai apie šešios mylios, tat reikalau-čiau adyna važiuoti, o jogei žmonai gelžkelio nėra ir reiki-čia žydiškais arkliais važiuoti, užims man nemažiaus, kaip šešias adynas. Ir teisingai taip atsitiko. Kada Kaune jau ir hotelį pasi-

samdžiau, buvo lygiai trečia valanda anksti rytą.

Kaune pernakuvojęs, apie 11 val. traukiau į Vilnių. Antra klesu buvo labai užsimišus, todėl permainiau pirmiaus nupirkta bilietą ant pirmosios klesos ir šiaja jau važiauvau. Pirmosios klesos vagonai nuo antrosios skiriasi ir tuo, kad yra tūstai, nes dėlei brangumo mažai kas važiuoja. Vagone išpradžių buvau tik vienas, bet trumpame laike atėjo kokiis civiliškas žmogus su dviem oficierais. Pastariejie atsiveikino savo draugą ir išėjo, o mudu likova vagone. Kada jau trukis pradėjo judėti, aš pažiūrėjau i draugkeleivio veidą ir nusprendžiau, kad tai turi buti lietuvis, bet iš sykio nenorėjau užkabinėti. Ko nenorėjau daryti aš, tai padarė jisai: ar kunigas toli važiuojat, paklausė jis manęs lenkiškai. Aš jam atsakiau, kad i Vilnių ir tuojaus pra-

dėjova toliaus kalbėti, o po kelių žodžių jau pradėjova kalbėti lietuviškai, nes dažinoja, kad mano kelionės draugas tai yra Jonas Kasperavičius iš Sintautų parapijos, o dabar važiuoja i Taškentą, kur jis yra rejentu. Nuo jo sužinojau, kad Taškente yra burelis lietuvių ir p. Kasperavičiaus kanceliarijoje jų pora dirba. Labai gailestavo, kad kun. J. Pranaitis tapo iš Taškento perkeltas Irkutskan. Nuo Kauno i Vilnių ir taip netolimas kelias, o da turint tokį kelionės draugą, apie Sibiriją bekalbant ir nesijutau, kaip atsiradau Vilniuje. Atsisveikinau tada su p. Kasperavičium, geisdamas jam laimingos kelionės ir melsdamas pasveikinti nuo manęs kun. J. Pranaitį, kada ji pamatys. Vilniuje apsis-tojau Europos hotelyje ir papietujęs, pradėjau daryti pleną kur eisiu ir ką veiksiu. Miesto nežinant, be vado sunku, pirmutinis tad mano reikalas buvo pasieškoti gerą vadą. Vilniuje turiu savo gerą pažįstamą A.Žmuidzinavičių, teplių, pas jį tat pirmiausia kreipiausi. Nuėjęs pas p. Žmuidzinavičių, neradau jo namie, palikau tat laišką, nepasisakydamas kas esu, tik parašiau: kas esu ispėk, o idant persitiktintum ar paklydai ar ne, atėik i Europos hotelį po 27 numeriu. Už poros valandų subarskino kas ir mano du-ris, suolai ir kiti daiktai. Bažnyčia nedidelė, bet ir išlauko ir viduryje labai gražiai išrodo. Daugiausiai aukų sudėjo, atvykę žmonai gydyties, ligoniai.

Apžiūrėję bažnyčią, sugrįžome vėl į kleboniją, kur valandą paviešėję iškelio-vome atgalios i Prienus. Grįžtant su pervazu buvo toji pati bėda, kaip pirmiaus. Parvažiavus i Prienus, tuojaus pasisamdžiau žydėlį — karetkorių ir atsiveikines su kun. pralotu Antanavičium ir kitais kunigais, 9 valandą vakare išvažiavau į Kauną. Juogei buvo jau naktis, tat pakeliui nieko nemačiau tik masčiau apie skirtumą kelionės Amerikoje ir Lietuvoje. Amerikoje yra labai daug gelžkelių ir todėl kelionę atlieki labai greit. Į Kauną žmonai apie šešios mylios, tat reikalau-čiau adyna važiuoti, o jogei žmonai gelžkelio nėra ir reiki-čia žydiškais arkliais važiuoti, užims man nemažiaus, kaip šešias adynas. Ir teisingai taip atsitiko. Kada Kaune jau ir hotelį pasi-

samdžiau, buvo lygiai trečia valanda anksti rytą.

Kaune pernakuvojęs, apie 11 val. traukiau į Vilnių. Antra klesu buvo labai užsimišus, todėl permainiau pirmiaus nupirkta bilietą ant pirmosios klesos ir šiaja jau važiauvau. Pirmosios klesos vagonai nuo antrosios skiriasi ir tuo, kad yra tūstai, nes dėlei brangumo mažai kas važiuoja. Vagone išpradžių buvau tik vienas, bet trumpame laike atėjo kokiis civiliškas žmogus su dviem oficierais. Pastariejie atsiveikino savo draugą ir išėjo, o mudu likova vagone. Kada jau trukis pradėjo judėti, aš pažiūrėjau i draugkeleivio veidą ir nusprendžiau, kad tai turi buti lietuvis, bet iš sykio nenorėjau užkabinėti. Ko nenorėjau daryti aš, tai padarė jisai: ar kunigas toli važiuojat, paklausė jis manęs lenkiškai. Aš jam atsakiau, kad i Vilnių ir tuojaus pra-

dėjova toliaus kalbėti, o po kelių žodžių jau pradėjova kalbėti lietuviškai, nes dažinoja, kad mano kelionės draugas tai yra Jonas Kasperavičius iš Sintautų parapijos, o dabar važiuoja i Taškentą, kur jis yra rejentu. Nuo jo sužinojau, kad Taškente yra burelis lietuvių ir p. Kasperavičiaus kanceliarijoje jų pora dirba. Labai gailestavo, kad kun. J. Pranaitis tapo iš Taškento perkeltas Irkutskan. Nuo Kauno i Vilnių ir taip netolimas kelias, o da turint tokį kelionės draugą, apie Sibiriją bekalbant ir nesijutau, kaip atsiradau Vilniuje. Atsisveikinau tada su p. Kasperavičium, geisdamas jam laimingos kelionės ir melsdamas pasveikinti nuo manęs kun. J. Pranaitį, kada ji pamatys. Vilniuje apsis-tojau Europos hotelyje ir papietujęs, pradėjau daryti pleną kur eisiu ir ką veiksiu. Miesto nežinant, be vado sunku, pirmutinis tad mano reikalas buvo pasieškoti gerą vadą. Vilniuje turiu savo gerą pažįstamą A.Žmuidzinavičių, teplių, pas jį tat pirmiausia kreipiausi. Nuėjęs pas p. Žmuidzinavičių, neradau jo namie, palikau tat laišką, nepasisakydamas kas esu, tik parašiau: kas esu ispėk, o idant persitiktintum ar paklydai ar ne, atėik i Europos hotelį po 27 numeriu. Už poros valandų subarskino kas ir mano du-ris, suolai ir kiti daiktai. Bažnyčia nedidelė, bet ir išlauko ir viduryje labai gražiai išrodo. Daugiausiai aukų sudėjo, atvykę žmonai gydyties, ligoniai.

Apžiūrėję bažnyčią, sugrįžome vėl į kleboniją, kur valandą paviešėję iškelio-vome atgalios i Prienus. Grįžtant su pervazu buvo toji pati bėda, kaip pirmiaus. Parvažiavus i Prienus, tuojaus pasisamdžiau žydėlį — karetkorių ir atsiveikines su kun. pralotu Antanavičium ir kitais kunigais, 9 valandą vakare išvažiavau į Kauną. Juogei buvo jau naktis, tat pakeliui nieko nemačiau tik masčiau apie skirtumą kelionės Amerikoje ir Lietuvoje. Amerikoje yra labai daug gelžkelių ir todėl kelionę atlieki labai greit. Į Kauną žmonai apie šešios mylios, tat reikalau-čiau adyna važiuoti, o jogei

Redakcijos atsakymai.

Ten buvusiam, Poquonoc, Conn. Žinios paprastos, kasdieninės. Jeigu šv. Jono draug, nutarė į savo balių leisti vien savo narius su jų šeimynomis tai, mūsų nuomone, turėjo teisę tatau padaryti. Jei tenai bus duodama (ne parduodama) taip pat alus, tai jau tai pažanga prie geresnių santykių. Tai jau primena daugiau pasilinksminimą tarp savųjų, gegužinę, jei kas nori, o ne betvarkį girtavimą.

A. Ben. Mahanoy City. Neturime po ranka šaltinių, iš kurių galėtume tuojau sužinoti, kur kanonikas M. Daukša gimė ir augo. Mėdininkai tai senovės Varnių vardas. Varniuose kitados gyveno Žemaičių vyskupas, tenai buvo ir katedra. Abejojame, kad liotų pas statytų vienu sykiu "cz" ir "dž".

Klausimai.

Meldžiui paaiškinti man per Tamstų gerbiama laikraštį šiuos klausimus:

a. Kodėl "Valparaiso universitetas" nesivadina kolegija, bet universitetu? Juk ten galima baigti tik klasišką ir scientifiką, ką kiekvienoje kolegijoje tas pats galima pabaigti?

b. Kodėl išėję iš ten Dievą pamina po kojų: — vienai, taip vadinami "graduatai" arba "diplomatai" Augščiausiojo vardą rašė ir rašo su maža litera; antri ne pripažįsta Dievo buvimo, tretį niekina Bažnyčią ir visai plusta ant Jos tarnų — kunigų, ir t.t. ir t.t.?

c. Kodėl dabartiniu laiku, nekuriu iš tų, kurie viską, kas švenčiausia yra kiekvienai kataliko širdžiai, paniekinę ir paskui pabuvę metus — kitus "Valparaiso" "versitete", per iškėmę nekurių kunigų, tampa persitatyti vyskupui, o šis pasiunčia tiesiog seminariją į kunigus mokyti?

d. Ką galima tikėtis, iš tokių mums busiančių kunigų? Pavyzdžiui: Vienas „versiteto diplomatas“ tapęs perstatytas vyskupui, o tas paklausinėjęs iš nekurių šakų mokslo, žingeidingas taip pat buvo ką moka iš tikėjimo, ir paklausė: — Kada buvo paskutinė vakarinė? Atsako: Didžiojo Pėtnyčio. Kitą duoda klausimą: Kas įstatė Švenčiausį Sakramentą? Atsako: Pitatas. — Ką tai reiškia? — Petras. (Nenoriu išvardinti jo, nes tas jau daugumai žinoma). Kokios kunigijos mės susilauksime iš panašių aspirantų? Ir ką mūsų kunigija mano perstatydama tokius "graduatus"?

e. Kodėl nepriima katalikiškos kolegijos mokinių iš protestonų mokyklų ir dėlko mūsų kunigija nori, kad būtų kitaip.

P. J. Trakšelskis.

Atsakymas.

a. Valparaiso mokykla vadina save universitetu dėlto, kad turi tokį čarterį. Bet ar ten pasiekiamas universiteto mokslas — į tai gali geriausiai atsakyti vienas, ką tą mokyklą lankė arba lanko.

b. Išėjusieji iš Valparaiso mokyklos išsizda tikėjimo greičiausiai dėlto, kad ir jėdama nekiek jo turėjo. Surinkus artesnes ir tikresnes žinias apie Valparaiso

lietuvių studentiją gal galima būtų parašyti charakteristiką veikaleli, panašų į Pomalovskij'o "Bursą", bet čia reikia sąžiningo tytytojo.

c. Dėlko kai kurie kunigai rekomenduoja dvasiškai vyriausybę bėdievių valparaisiečius, mės nežinome. Bent apie tai girdime pirmu sykiu.

d. Iš kiekvieno žmogaus galima tikėtis visko. Pradžiai ne visados lemia pabaigą. Buvo atsitikimų, kad geriausias klierikas tapo ne geriausiu kunigu, kuomet negeras klierikas išėjo į pavyzdinę dvasišką vadovą. Tačiau tai ne regula. Kas eina į kunigus, kad pasinaudotų avelių vilnomis, ne nuvedus avelės išganymanas, tas nevertas būti įšventintu į kunigus. Bet "vilkus" labai lengvai pažįsta seminarijoje. Išėiti kunigais jiems sunku.

e. Negirdėjome, kad katalikiškoji kolegija atmetų kokį nors mokinių iš protestonų mokyklos. Mums rodo, si, kad tokie mokiniai yra priimami į kolegiją su ištiesiomis rankomis. Jeigu tokie kunigai pasirupina, kad protestonų mokyklų mokiniai taptų įleisti į katalikiškas dvasiškas seminarijas, tai jau dėlto, kad tikisi, jog iš to nepasidarys niekam nieko blogo.

M. Lakštingalei, Haverhill, Mass. Ačiu, bet apie tą patį kas kitas pasiskubino pranešti pirmiau.

J. Bel., Lewiston, Me. Tokie ginčai niekam neįdomūs. Neapsimoka nei dėti laikraštį.

Prisiuntusiam "Sapną". "Sapnas Motinos Švenčiausios" ir t.t. yra gyvas humbugas, kuriam vieta pečių. Bažnyčia draudžia žmonėms net imti į rankas tokius nebutniekius. Nei šv. Elzbietai, nei šv. Brigita nei šv. Matildai, Jezus nekaltėjo nieko tokio, kas randama "Sapne".

SENUTĖS PASIAUKOJIMAS.

Gyventojai vieno kaimo, kuris stovi ant Vokiečių jūri krašto, laike užgavėnių, vandeniu užšalus, parengė sau linksmą žiūžinę jurės užtakoję. Pasistatė ten auklo būdas, išklėjo jas minkštais divonais ir linkminosi, skaniai valgydami ir gerdami.

Jaunieji čiūžinėjo ant šienelių, besivažinėjo ant rogių, dainavo ir šoko prie gražios muzikės.

Dienai pasibaigus, ant dangaus švietė pilnas mėnulis, jaunieji dar linksmiau žaidė ant lygaus ledo pilna krutine kvėpuodami tyru-tyriausiu oru.

Tik viena to kaimo gyventojų, senoji bobutė, nedalyvavo tose linksmybėse; ji buvo visai blogos sveikatos ir nebegalėjo vaikščioti.

Jos namelis stovėjo ant augštos vietos; sėdėdama savo lovoje, ji žiūrėjo ant blizgančios, užšalusios jurės užtakos, kur linksmiai žaidė jos giminės ir visi kaimynai; ji džiaugėsi linksmymais jaunesniųjų ir manė apie praslinkusį savo jaunimą, kuomet taipogi visumet dalyvavo tokiuose pasismaginimuose.

Staiga senutė pamatė toli, vakarų pusėje, prie pat horizonto, debesėlį, kuris Baigiasi ant 7 pusl.

CHARLES DICKENS.

OLIVERIS TWISTAS

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

— Tai kas, ką jis pravardžiavo, tu nedėkingas niekš? — tarė p. Sowerberrienė. — Ji tą užsiplėnė, ką jis pasakė, ir da daugiau!

— Ji neužsiplėnė, — tarė Oliveris.

— Ji užsiplėnė, — suriko p. Sowerberrienė.

— Tai melas! — tarė Oliveris.

P. Sowerberrienė apsiplėnė ašaromis.

Tų ašarų versmė nepalikio ponui Sowerberry jokio išsisukimo. Jei nors valandėlė jis būtų atidėliojęs ku-smarkiausia Oliverį pabausti, tai aišku kiekvienam patyrusiam skaitytojui iš girdėtų jau tarpu prisiegių pasikalbėjimų, kad jis būtų apšauktas galvijų, nežmonišku vyru, biauuriu sutvėrimu, niekiausio žmogaus paveikslu ir kitokiais smagiais vardais, per daug skaitlingais, kad tilptų šiame skyriuje.

Atidavus jam teisybę, graborius, kaip toli siekė jo galybė, — ji siekė labai netoli, — buvo gana vaikui prielankus, gal dėlto, kad iš jo traukė sau naudą, o gal dėlto, kad jo pati Oliverio nemylėjo. Vienok ta ašarų srovė nepalikio jam jokio išėjimo. Nieko nelaukdamas išpėrė vaikui nugarą taip skaudžiai, kad net pati p. Sowerberrienė tapo užganėdinta, ir parapijinė p. Bumblio lazdotė jau buvo nereikalinga.

Iki vakarui Oliveris buvo užrakintas užpakalinėje viramosios kamariukė su riekė duonos ir su vandens puoduku. Vakare p. Sowerberrienė atsiliepus keletą kartų už durų suvis nepagiriandčiai apie jo motiną, atidarė kamaraite ir besityčiojant Nojui su Karolina, liepė jam eiti ant virsaus ir savo baisingą lovą.

Pasilikęs vienas tamsiam ir baugiam graboriaus bute, Oliveris paleido vadžias jausmams, kuriuos tos dienos su juo pasielgimas būtų sukėlęs kiekviename kudikeyje. Jis klausėsi pasityčiojimų su paniekinimu akyse; nukentė plakimą be verksmo, nes jautė savyje tokią puikybę, kuri būtų sulaikiusi jo ašaras iki paskutiniam galui, kad ir ji gyvą būtų iškepė. Bet dabar, kada jo niekas nematė, jis atsiklaupė ant grindų ir uždengęs delnais savo veidą, verkė tokomis ašaromis, kokias, duok Dieve, kad retai kam atsieitų lieti taip jaudinamą amžįjį!

Ilgą laiką Oliveris visai nesijudino. Kada jis pakilo, žvakė jau beveik baigė žibėti. Atsargiai apsidairęs aplinkui, jis klausėsi ausis ištempsęs, paskui negarsiai atsidarė duris ir pažiūrėjo laukan.

Buvo šalta, tamsi naktis. Kudikio akims išrodė, kad žvaigždės yra daug toliau nuo žemės, ne kaip visados; vėjo nebuvo suvis; neiškęs medžių šešėliai savo tyloje išrodė kaip numirę. Jis tykiausiai uždarė duris. Naudodamasis iš baigiančios degti žvakės, jis susirišo į skepečių šiek tiek savo drabužių ir atsėdęs ant suolo, laukė ateinant ryto.

Su pirmu šviesos spinduliu, kuris įsiveržė per langų plyšius, Oliveris pakilo ir vėl atidarė duris. Viens bailus pažiūrėjimas aplinkui, valandėlė abejonės, — ir jis uždarė paskui save duris ir buvo jau gatvėje. Pažiūrėjo tiesen ir kairėn pusėn, nežinodamas, kur bėgti. Atsiminė, kad matydavo vežimus važiuojant prieš kalną. Jis patraukė tuo pačiu keliu ir priėjęs žinomą sau taką per laukus, kuris paskui vedė į vieškelį, jis įstėjo į jį ir greitai ėjo pirmyn.

Oliveris gerai atsiminė, kad tuo pačiu taku jis trypė šalia p. Bumblio, kada tas jį pirmą kart vedėsi nuo farmos į prieglaudą.

Takas ėjo tiesiog pro viešnamį. Oliverio širdis pradėjo smarkiai plakti, kada apie tai atsiminė, — ir jau beveik pasirijo grįžti atgal. Vienok dasiprato, kad grįžtant jam reikėtų eiti geras galas ir bereikalo sudarkyti daug laiko. Prieg to buvo da taip anksti, kad mažai reikėjo bijotis būti užtėmytu: taigi jis ėjo toliau.

Jam priartinus prie namų, nebuvo da nieko matyti taip ankstyboj valandoj. Oliveris sustojo ir pažiūrėjo į daržą. Ant ežės stovėjo viens vaikas; priėjęs artyn prie jo pažiūrėjęs išblyškusi jo veidą, tuoj' pažino vieną savo pirmesniųjų draugų. Oliveris labai nudiugo, ji išvydęs, nes nors tas dar buvo jaunesnis, vienok jį laikė savo prieteliu ir draugu. Juodu drauge gaudavo mušti, drauge buvo alkinami ir uždaromi daug kartų.

— T-š-š! Dikai, — tarė Oliveris, kada vaikas atbėgo pas jį ir iškišo savo rankutę per tvorą, kad pasisveikintų. — Ar kas nors jau atsikėlė?

— Nieks, tik aš vienas, — atsakė kudikis.

— Tu nesakyk, kad mane matei, Dickai, — tarė Oliveris. — Aš bėgu iš čion. Jis mane mušė ir blogai apėjo; aš einu įšokot sau laimės, toli, toli. Pats da nežinau, kur. Koks tu išblyškęs!

— Girdėjau daktarą jiems kalbant, kad aš mirsiu, — atsakė kudikis, — liudnai nusišypojes. — Aš labai džiaugiuos tave pamatęs, mano brangus, bet nestok, nestok!

— Taip, aš sustosiu su tavim atsisveikinti, — atsakė Oliveris. — Mudu vėl pasimatysiva, Dickai. Žinau, kad pasimatysiva. Tu busi sveikas ir linksmas!

— Tikiuosi, — atsakė vaikelis. — Kada numirsiu, nepirmiaus. Žinau, kad gydytojas turi tiesą, Oliveri, nes aš tankiai sapnuoju apie dangų, aniuolus ir visokius malonius veidus, kurių niekadus nematau pabudęs. Pabū-žuok mane, — tarė kudikis, užsilipęs ant žemos tvoros ir apkabinęs mažomis rankutėmis Oliverio kaklą. — Su Diev! brangus! Dieve tau padėk!

Tas palaiminimas išėjo iš kudikėlio lūpų, bet tai buvo pirmas palaiminimas, kurį išgirdo Oliveris savo gyvenime; ir tarpu kovos ir kentėjimų, nesmagumų ir permaitinimo savo vėlesniame gyvenime Oliveris niekadus jo neužmiršo.

VIII.

Oliveris eina į Londoną. Pakeliui sutinka įpatingos rūšies ponaitį.

Oliveris priėjo grįžkelį, kur takas jau baigėsi, ir įstėjo į vieškelį. Buvo aštunta valanda išryto. Nors jau jis buvo nuėjęs netoliesia penkias mylias nuo miesto, vienok bėgo greit ir kartais slapstėsi už krumų iki pietų, bijodamas, kad jį kartais nepasivytų ir nesugrąžintų atgal. Ant galo pailsės atsisėdo pasilsėti pakeliui ant akmenų ir pirmą kart pradėjo svarstyti, kur jam eiti ir kaip pradėti gyventi.

Ant akmenų, ant kurio Oliveris sėdėjo, buvo stambiai parašyta, nuo tos vietos esant lygiai septyniadešimt mylių į Londoną. Tas vardas sukėlė daug minčių kudikio galvoje. Londonas, tas didelis, platus miestas! — Nieks, nei pats p. Bumblys, tenai jo neatras! Jis taipgi buvo girdėjęs nuo senų žmonių prieglaudoje, kad nei joks stiprios dvasios vaikas negali ten pražuti; ten esant daug būdų gyvenimo, tamė dideliam mieste, apie ką kaimo žmonės neturi nei supratimo. Tai buvo geriausia vieta vaikui, neturinčiam pastogės ir priverstam mirti ant gatvės, jei nieks jo nepagelbės. Toms mintims perėjus per Oliverio galvą, jis vėl pašoko ir ėjo tolyn.

Jau keturionis myliomis sumažinę kelią, atskiriantį jį nuo Londono, o dar vis nenumanė, kiek jam reiks nukęsti, kol ten dasivilks. Atsiminę apie tai šiek tiek sulaukė savo žingsnius ir svarstė, kaip ten dasigavus. Savo pundelyje turėjo tik riekę duonos, storus marškinius ir porą panėkių. Turėjo ir peną kišenių, — dovana nuo Sowerberrio už vieną palaidojimą, laike kurio ypatingai atsižymėjo. — Išskalbtai marškiniai — mąstė Oliveris, — yra labai geras daiktas; taipgi pora panėkų ir penas, bet tas mažai ką pagelbės nueiti pėkščiam šešiasdešimt penkias mylias žiemos laike. Bet Oliverio mintis, kaip ir daugelio žmonių, nors buvo pasirengusios pergalėti visas sunkenybes, vienok neišrodė jokio budo, kaip jas pergalėti. Taip pamąstęs valandėlę, be jokio aiškaus siekio ir pliano, jis metė pundelį ant kito peties ir traukė tolyn.

Tą dieną Oliveris nuėjo dvidešimt mylių ir per tą visą laiką nieko daugiau nevalgė, kaip tik sausos duonos, užsigerdamas ją vandeniu, kurio pasiprašydavo pakeliui pas žmones. Kada atėjo naktis, jis pasuko į pievą ir įsikūnė į šieno kupetą, rengėsi ten pernaktoti. Išpradžių jam buvo bėgu: nes vėjas smarkiai švilpė tuščiuose laukuose. Jis buvo nuilęs ir išalkęs ir jautėsi labiau nuo visų apleistų, ne kaip kada nors savo gyvenime. Vienok labai nuvargęs nuo ilgo ėjimo, jis sunkiai užmigo ir visiškai užmiršo apie savo rūpesčius.

Ant rytojaus atsikėlęs buvo taip alkanas ir sustingęs nuo šalčio, kad išmainė savo peną ant kepaluko duonos pirmame kaime, kurį priėjo pakeliui.

Tą dieną jisai vos nuėjo dviliką mylių. Atėjus vakarui, jo kojos buvo sužeistos ir kinkos drebėjo nuo pailimo. Pernakvojęs antrą naktį ant sunkaus, migloto oro, jis jautėsi taip nublogęs, kad išryto vos galėjo pasivilkėti. Priėjęs statų kalnelį, jis laukė atvažiuojant vežimą ir maldė žmonių, kad pavėžintų. Bet vos tik nekurie jį patėmijo ir tie patis liepė jam palaukt, kol nevažiuos ant kalno, o paskui eiti lenktyn su vežimu, kad pamatyt kaip toli galės bėgti už puspenį. Nabagas Oliveris mėgino eiti lenktyn su vežimu, kiek galėdamas, bet neįstengė iš priekšties pailsimo ir sužeistų kojų. Pamatė tai važiuojantieji, išidėjo atgal į kišenių išimtus jau puspenius ir atsiliepė, kad toksai mažas, sutingęs šunytis nieko neužsitarauja. Vežimas nudardėjo tolyn, palikęs tik dulkių debesį.

Kituose kaimuose buvo prikaltos didelės nudažytos lentos su parašu, kad visi elgėtaujantieji šioj' apygardoj' bus suimti ir patipdyti kalėjiman. Tas taip Oliverį nu-gąsdino, kad jis stengėsi išsikraustyti iš ten kuogreičiausia. Kitur jis atsistodavo pas kiemų vartus ir kiekvienam praeinančiam nuliudausiai žiūrėjo į akis, iš ko apturdavo tik tokią naudą, kad gaspadinė liepdavo kitiems vaikams nuvyti tą svetimą vaikėžą, nes jos buvo įtikintos, kad jis čia nori ką pavogti. Jei drįsdavo prašinėti pas fermerius, tai gal vienas iš dešimties nebaugindavo užsiundyti jį šunims. Įkišus jam galvą į kokią krautuvę, žmonės tuoj' užsimindavo apie pedelį, ką išgirdus, Oliverio širdis beveik pašokdavo iki burnai, kurioje jis nieko neturėjo per daugel, daugel valandų.

Teisybė pasakius, jei ne vienas geras žmogelis ir sena moteriškė, tai Oliverio vargai būtų pasibaigę lygiai taip, kaip ir jo motinos; kitais žodžiais, jis būtų kritęs negyvas ant karališkojo vieškelio. Bet tas žmogelis davė jam duonos su suriu, sena gi moteriškė, kurios anukas, susimušus laivui, ant kurio tarnavo, buvo priverstas taip pat belstis po svietą, — pasigailėjo nabago našlaičio ir davė jam, ką tik galėjo, — ir daugiau da — ir šnekino jį tokiais maloniais žodžiais ir išliejo tiek gailėstingų ašarų, kad tas viskas įstrigo giliau į Oliverio širdį, ne kaip visi perkęsti vargai.

Septintą dieną išryto Oliveris atsivilkė į mažą miestelį Barnetos. Namų langinės da buvo uždarytos; gatvės tuščios, nei gyva dvasia nepradėjo dar dienos triuso. Saulė tekėjo visame savo skaistume; bet jos šviesa tik parodė Oliveriui, kad jis yra vienas ir visų apleistas. Nuilęs, apdulkęs, su kruvinom kojom, jis atsisėdo pas vienas duris.

Ilgainiu langinės pradėjo atsidarinėti, langų užtiesalai tapo pakelti, ir žmonės ėmė krutėti. Viens, kits eidamas pro šalį staptelėjo, pažiūrėjo ant Oliverio, ir ėjo savo keliu. Neivienas nepaklausė, kaip ir iš kur jis čia atėjo. Jis jau nebedrįso šnekėti, ir taip sėdėjo ten nekrutėdamas.

Toliaus bus.

„Draugo" Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.

A. Kasparavičius
27 E. 23 rd st.,
Bayonne, N. J.

Juozas Mališauckas,
Forest City, Pa.

T. Kizivėvič Box 167,
Minersville, Pa.

M. Karbauckas, 52 G. st.,
So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S.
Allegheny, Pa.

J. Bartoševič,
4417 Marshfield ave.,
Chicago, Ill.

M. Urbanavič, Box 33,
Thomas, W. V.

J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.

J. Versiackas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Juozas Akevičius, P. O.
Silver Creek, Pa.

Vincas Stasevič,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, Mich.

Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.

Alex Pričinauskas,
1232 Lincoln ave.,
Waukegan, Ill.

Pranas Smolenskias,
71 Hudson ave.,
Brooklyn, N. Y.

St. Petruškevič,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.

M. K. Petrauskas,
264 Pine st.,
Kenosha, Wis.

A. Urbanavič,
329 River st.,
Plymouth, Pa.

Juozas Podžukynas,
1338 So. Canal St.
Chicago, Ill.

Dom. M. Andrulionis,
65 Davidson st.
Lowell, Mass.

Ant. Tuškėnis Box 116
Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.

Jonas Ramanauckas
135 Ames st.,
Brockton, Mass.

B. P. Miškinis,
Box 124, 35 Arthur st.,
Montello, Mass.

F. B. Versocky,
257 So. 33rd st.,
So. Omaha, Neb.

Stanislovas J. Šaban,
Box 239, Lewiston, Me.

Pr. F. Juškevič,
131 Jackson st.,
Lawrence, Mass.

Jonas Galeckas,
107 So. 3rd st.,
Brooklyn, N. Y.

Priijemnas kvapsnys STEGMAIERO ALUJE

visiems patinka, kurie tik bandė jį, užtai orderiai auga.

Yra tai ypatingas skonis, tik Stegmaier'o alui prigulintis, ir paeina nuo geriausio Wisconsin selyklo ir Bohemiško apinių.

Darant alų, mes visados atsimename, jog Čystumas yra pamatu to produkto. Pabandykite, o tikrai patiks.

Gryno maisto ženklas ant kiekvienos bonkutės.

STEGMAIER BREWING CO.

Wilkes-Barre, Pa.

Naujas telefonas 977
Bell telefonas 422

Plymouth Natoinal BANK.

Kapitolas su perviršiu
\$165.000.00.

Šitoji Banka prižiūroma Suvienytųjų Valstijų valdžios. Moka 3 nuosimėjus nuo sudėtų pinigų. Galima susiėkėti lietuviškai.

Mandagus patarnavimas.

G. N. Postlethwaite,
iždininkas.

3° SUČEDJIMAS 3° AUGA.

PINIGAS DARO PINIGĄ.

Pradėk taupiti pinigus pas mus. Kad ir mažiausia suma pridėta prie sudėtų pinigų ir 3 nuosimėjai, kurioje moka me, greit padidys jūsų taupymą.

Lietuviams paranki vieta.

**NORTH SCRANTON
BANK**

1902 North Main Avenue.
Scranton, Pa.

Užsirašykite

„DRAUGA.“

M. A. Norkunas,
Vienatinis Lietuvis Iždirbejas

visokių ženklu draugystė, o ypatingai: fokardu guzikučių metalu, anameluoti ir padengtu celluloidu, šarpu, veliavu ir karvanu.

Man pavestus darbus atlieka artistikai.

M. A. Norkunas

162 PROSPECT ST., LAWRENCE, MASS.

SWALM HARDWARE CO.,

21 North Main St., Pottsville, Pa.
Ivairiausi geležiniai daiktai, tepalai, stiklas, dudos, plasteris, irankiai, sportiniai ir naminiai daiktai.

Juozas Szukis,
Geriausias Lietuvis
FOTOGRAFISTAS,

Naujas Telefonas 1070-E.

20 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

ALBERT G. GROBLEWSKI,

Savininkas ir Fabrikantas Geriausių
„LENKIŠKŲ LIETUVIŠKŲ VAISTŲ.“

Geriausias Gydulė

nuo

Strūnų skaudėjimo

Degimo kratinėje

Gulvos skaudėjimo

Kataros

Užsikimšimo

Neuralgijos

nuo

Gerklių skaudėjimo

Medicinis Skausmo kratinėje nuo Patrukimo Arma arba Durselio Štymu sprando Skaudėjimo Bonnosė Rankų ir Kojų.

Ypatingos Gydulės.

Jeigu sergate užsikimšimais ligomis nuo kurių negali pagelbėti nė daktaras, nei ligoninė, arba pasilpintis ligoms, aprašyti man savo nesveikumą gerai ir aiškiai (be užklausų) nes čion esu ne tik apie tavo sveikatą, bet labai tankiai ir apie tavo gyvastį. (Atsimink, jog kiekvienas garbiškas faktas yra laisvė pasiekti kaip ant išpaikties). Užtai nesigėdyk ir nebijo, dyk teisybę, o melai suteikia rody ir priėjusi geras gydulės pagal tavo gyvybę, o melai suteikia rody ir priėjusi geras gydulės pagal tavo gyvybę, o melai suteikia rody ir priėjusi geras gydulės pagal tavo gyvybę.

ALBERTAS G. GRABIAUCKAS,
302 Elm & Main Str., Plymouth, Pa.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

REKOMENDUOJAME MUSŲ NAUJĄ AUKEINĮ 25 AKMENŲ ŠLEKELIO LAIKRODŽIŲ.

Aukščiau, pavaizduoti ir kitoki su 25 akmenimis, parduodami 10,000 vadinam „Aukštinis“ laikrodis tikrai už \$5.75. Tiesiog, tie graūs laikrodis patikimai išlaikyti, duobtuvai lubinai, gerai laiką rodo, laisviausiai kalbantis naudojant, kurie turi dabi laika, moteriški ir vyriški, gvarantiniai ant 30 metų. Tikrai graūs laikrodis, ne gėda bus nei draugams bei parodyti. Jeigu nori turėti gerą dalyką, tai štai mūsų pasiūlymas: Mūsų aukštinis šis laikrodis kiekvienam O. O. D. už \$5.75 ir daugiau kad ir kaip peršėdimo. Jei nepatinka, nemokamai atsiunčia. Mūsų laikrodis yra laikrodis. Adresas: **REKREATION WAGON CO., DEPT. 204, CHICAGO, ILL.**

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gyventojai Tami-... gal Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė, aš norėčiau jog Tami-... priėmė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą, išgydyti nuo užuodijimo kraują arba vyriškumą.

DYKAI DEL VIRU
DR. JOS. LISTER & CO., 1935 22 Fifth Avenue, Chicago